

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 23. lipca 1899.

Treść: **129.** Rozporządzenie zawierające przepis wykonawczy do I. części cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 o opodatkowaniu piwa.

129.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. lipca 1899,

celem wykonywania cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, zmieniającego ustawy o podatkach pośrednich, pozostających w ścisłym związku z przemysłową produkcją, tudzież austriacko-węgierską taryfą cłową.

Część I.

Opodatkowanie piwa.

W celu wykonywania I. części cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899. Dz. u. p. Nr. 120, wydaje się co do opodatkowania piwa na podstawie IX. części tego cesarskiego rozporządzenia następujące postanowienia w porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu:

§. 1.

Spisanie wyvodu ogłędzin, urządzenie i jakość chłodników, przemiary chłodników i kadzi fermentacyjnych.

I. Spisanie wyvodu ogłędzin.

W myśl §. 8 I. części powołanego wyżej cesarskiego rozporządzenia są obowiązani tylko ci producenci piwa, którzy w czasie ważności tego cesarskiego rozporządzenia browar w ruch puszczejają,

względnie zamierzają dokonać zmiany w urządzeniu już w ruchu będącego browaru, wnieść dokładny opis należących do przedsiębiorstwa lokalów, oraz przegląd wszystkich do ruchu służących przyrządów, rur dla przeprowadzania płynów i naczyń, względnie donieść o zamierzonej ewentualnie zmianie urządzenia browaru.

Na podstawie wniesionego opisu i przeglądu, względnie na postawie doniesienia o zmianie zarządza władza skarbową I. instancyi sprawdzenie.

Sprawdzenie polega na urzędowym zbadaniu i oznaczeniu miejsc przedsiębiorstwa i przyrządów, jakoteż na zbadaniu pojemności ważniejszych dla kontroli przyrządów i naczyń. Ono obejmuje także ustawienie i zabezpieczenie ewentualnie używanego aparatu mierniczego kontrolnego dla piwa, w którym względnie należy przestrzegać istniejących na ten wypadek szczególnych przepisów.

Jeżeli zaś do urzędowego zbadania ilości wyrobionej brzezki służy chłodnik, należy baczyć na to, czy wypełnione są wymogi przepisane na wypadek użycia chłodnika do tego celu, a podane bliżej w następującym rozdziale II.

Chłodniki odpowiadające wszystkim wymogom należy wymierzyć na całe heklolitry, a mianowicie nie tylko przy sprawdzeniu, ale także corocznie przynajmniej raz, a szczególnie w browarach, które w czasie cieplejszej pory roku nie są w ruchu, nie wcześniej niż 4 tygodnie przed rozpoczęciem każdorazowej rocznej kampanii i odcechować na wszystkich czterech stronach chłodnika dla każdego na-

lewu, którego wielkość piwowar poda. Również należy poddać kadzi fermentacyjne peryodycznie przynajmniej co każde 3 lata ponownemu przemiarowi i odczechowaniu. Jeżeli się jednak używa kontrolnego aparatu mierniczego, to wystarczy poddać co roku ponownemu przemiarowi odpowiednią ilość kadzi fermentacyjnych, na których wybór strona wpływać nie może.

Jeżeli w browarze są używane klarownice, to jest naczynia przeznaczone na przechowanie zupełnie ugotowanej brzezki bezpośrednio przedtem nim ona dostanie się na chłodnik, a to celem przedwstępnego odczyszczenia i przefiltrowania, to wymaga się:

- a) aby klarownica w celu spuszczenia płynu połączoną była tylko z chłodnikiem, względnie brzeznikiem i z kanałem odpływowym zapomocą rur i rynien;
- b) aby była tak ustawioną, by można było łatwo zbadać przewody przyprowadzające i odprowadzające płyn;
- c) aby osad pozostały w klarownicy po odczyszczeniu i odfiltrowaniu brzezki piwnej użyty był tylko w sposób dozwolony dla pozostałości w kadzi zaciernej.

Do zbadania należy zawsze przyzwać członka zwierzchności gminnej jako asystencyę.

Przez nalanie wody należy zbadać pojemność tych wszystkich przyrządów, co do których konieczną jest dla kontroli dokładna znajomość pojemności, a więc szczególnie pojemność kotła warzelnego, klarownika, chłodnika, o ile używany bywa do zbadania wyrobionej brzezki piwnej i kadzi fermentacyjnych.

Przyrządy mają być urzędownie oznaczone zapomocą żelaznego piętna lub farby olejnej.

Browar, jakoteż poszczególne kontroli podlegające miejsca jego mają być opatrzone czytelnymi, przez stronę dostarczonymi napisami.

Wynik urzędowego badania należy uwidocznić w protokole w dwóch egzemplarzach i przedłożyć go po podpisaniu przez organa skarbowe, asystencyę gminną i stronę władzy skarbowej I. instancyi do sprawdzenia i zatwierdzenia.

Wierzytelny odpis protokołu oddaje się stronie z obowiązkiem przechowywania go w bezpiecznym, suchym i organom skarbowym przystępnym miejscu i bezzwłocznego okazywania go na żądanie każdemu kontrolującemu organowi.

Ten protokół pozostaje ważnym dotąd, póki późniejsze większe zmiany w urządzeniu browaru

nie będą wymagały koniecznie sporządzenia nowego protokołu.

Przemiar chłodników i kadzi fermentacyjnych, względnie ustawienie aparatu kontrolnego mierniczego, należy uwidocznić w oddzielnym protokole i dołączyć go do protokołu sprawdzenia.

Najpóźniej co każde trzy lata ma nastąpić z urzędu oprócz wyżej zarządzanego peryodycznego wymiaru chłodników i kadzi fermentacyjnych zbadanie, względnie nowy przemiar przyrządów. Nie okażą się przytem żadne ważne zmiany w dotychczasowym urządzeniu, to można zaniechać sporządzenia nowego protokołu sprawdzenia i poprzestać jedynie na dodatkowym protokole.

Protokół sprawdzenia ma zawsze zawierać także rodzaj i sposób zabezpieczenia przyrządów, spis istniejących środków pomocniczych kontrolnych, opis rodzaju i sposobu prowadzenia przedsiębiorstwa, jakoteż oświadczenie przedsiębiorcy browaru względnie jego zastępcy, kto będzie wnosił oznajmienia, kto dozorować będzie służbę, względnie dawać wyjaśnienia i jak można wejść do browaru w nocy.

II. Urządzenie i jakość chłodników.

- a) Każdy do urzędowego zbadania wyrobionej brzezki przeznaczony chłodnik musi spoczywać na podstawie, zabezpieczonej przed naruszeniem, przez coby zapobiedz można było przypadkowym lub umyślnym zniżaniem i podnoszeniem dna i tak być urządzone. aby wszystkie znaki przemiarowe były łatwo przystępne organom kontrolnym w celu zbadania.

Podstawa chłodnika uważaną będzie za zabezpieczoną, jeżeli się składa ze zrobionego z żelaznych szyn i silnie spojenego ruszta, który spoczywa na kilku o ile można blisko siebie ustawionych, dobrze osadzonych, z żelaza albo z muru spojenego cementem bez narzucenia zrobionych słupach, które muszą być tak wysokie, aby dno chłodnika mogło być zbadane. Nie wyklucza to jednak tego, że także inna podstawa może być uważana za pewną, w miarę tego jak zapobiegnie się umyślnemu lub przypadkowemu zniżaniu lub podnoszeniu dna chłodnika.

Klinów albo innych wkładek pomiędzy chłodnikiem a podstawą należy o ile można unikać. Jeżeli nie da się tego uniknąć, to muszą kliny albo inne wkładki przymocowane być gwoźdźmi, kłami itp. pewnie i niewzruszenie a nadto muszą być urzędownie zabezpieczone.

W pobliżu znaków przemiarowych musi być chłodnik połączony z podstawą silnie i pewnie.

- b) Materiał, z którego sporządzony będzie chłodnik browaru, ma być gruby, jeżeli chłodniki są żelazne przynajmniej na 4 milimetry a jeżeli są miedziane przynajmniej na 3 milimetry.
- c) Powierzchnia każdego chłodnika musi pozostawać do każdorazowego nalewu w takim stosunku, aby na jeden hektoliter brzezki spadało najwyżej $2\frac{1}{2}$ kwadratowych metrów powierzchni, co odpowiada przeciętnej minimalnej wysokości płynu 40 milimetrów. W żadnym miejscu chłodnika nie może wysokość płynu wynosić mniej niż 20 milimetrów.
- d) Z kotła warzelnego mogą wychodzić tylko do ruchu konieczne potrzebne przewody, które mają być w opisie podane dokładnie przez przedsiębiorcę i muszą być przystępne dla zbadania.

Znajdują się na tych przewodach odgałęzienia (uboczne kurki), to muszą te odgałęzienia tak być urządzone, by można na nich nałożyć urzędowe zamknięcie.

Wszystkie, do przeprowadzenia brzezki przeznaczone rury muszą być pomalowane odmienną od innych farbą.

- e) Wszystkie otwory odpływowe chłodnika muszą być opatrzone w szczelnie przylegające przyrządy zamykające, któreby się nadawały do nałożenia pewnego urzędowego zamknięcia.

Nie przepisuje się dokładnej konstrukcji przyrządów zamykających otwory odpływowe chłodnika, muszą one jednak ealkiem szczelnie przylegać i tak być urządzone, aby wykluczona była możliwość otwarcia bez naruszenia urzędowego zamknięcia.

Nie należy dopuszczać niezupełnie odpowiadających powyższym wymogom przyrządów zamykających, na każdy wypadek może władza skarbową l. instancyi zarządzić, aby połączenie rurowe pomiędzy chłodnikiem a aparatem chłodniczym, względnie kadziami fermentacyjnymi, za każdym razem przerwano przez odśrubowanie pewnej części tego połączenia a to aż do urzędowego zbadania ilości brzezki.

- f) Nowe chłodniki, nie odpowiadające powyższym pod a) do włącznie c) podanym wymogom, nie mogą być używane w postępowaniu podlegającym opodatkowaniu.

Braki istniejące co do tych chłodników, które już są w użytkowaniu, muszą być usunięte

w ciągu stosownego terminu, który oznaczy władza skarbową l. instancyi, a który nie może przekraczać dwóch lat. Termin ten przedłużyć może ponad 2 lata Ministerstwo skarbu w wypadkach godnych uwzględnienia pod warunkami i ostrożnościami, potrzebnymi dla zabezpieczenia skarbu Państwa.

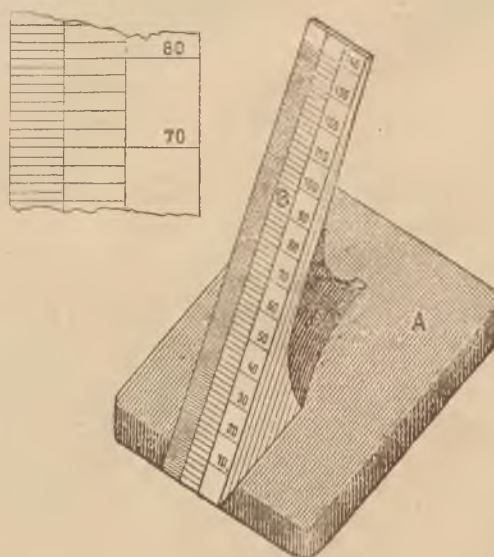
III. Przemiar chłodników.

1. Jako znaków przemiarowych używa się albo zwyczajnych klamer, jakich dotychczas używano, albo klamer ze skalą. Tych ostatnich używać można tylko na żądanie strony albo na szczególne zarządzenie Ministerstwa skarbu.

Zwykła klamra ma kształt kąta, utworzonego przez dwie powierzchnie opatrzone w boczne ściany (boczne listwy), z żelaza, miedzi lub mosiądzu, którego poszczególne części tak są mocne, że wykluczone jest umyślne lub nieumyślne zginanie.

Dolna część klamry, która poziomo w chłodniku wystaje, musi mieć minimalną szerokość 2-5 centymetrów i minimalną długość 4-5 centymetrów i musi być na krawędzi z dołu do góry pod kątem około 45 stopni tak zastrzona, aby powstałe stąd górne ostrze leżało w jednej i tej samej płaszczyźnie z górną płaszczyzną dolnej części klamry.

Klamra ze skalą składa się, jak to można zobaczyć z poniżej umieszczonego szkicu, z płyty postumentowej *A*, płyty skalowej *B* i podpory *C* i ma być odlaną w jednym kawałku z twardego brązu.

Płyta postumentowa *A*, której narożniki i górne krawędzie są zaokrąglone, jest 120 milimetrów

długą, 95 milimetrów szeroką i 10 milimetrów wysoką. Otwory potrzebne do przytwierdzenia klamry wywiercone być mają dopiero przy jej przymocowaniu. Płyta ze skalą *B* jest 170 milimetrów długą, 25 milimetrów szeroką i 7 milimetrów grubą, tworzy z płytą postumentową *A* kąt $56^{\circ}5'$ i opatrzona jest przerzucaną z pionowej przyprostokątnej podziałką milimetrową, która rozpoczyna się z dołu i sięga przynajmniej do 140 milimetrów.

Podziałowe kreski podziałki od 10 do 10 milimetrów są pokryte liczbami i przeciągnięte przez całą szerokość skali. Znajdujące się pomiędzy każdymi dziesięciu milimetrami podziałowe kreski, oznaczające każdy milimeter sięgają, jeżeli oznaczają nieparzyste liczby, do pierwszej, a jeżeli oznaczają parzyste liczby do drugiej podłużnej linii skali.

Klamrę ze skalami dostarczy bezpłatnie administracja skarbową.

Klamry ze skalami należy przymocować silnie i niewzruszenie jeszcze przed przemiarem chłodnika na wszystkich czterech stronach jego, a mianowicie prawie w środku każdej strony w oddaleniu około 30 centymetrów od ściany chłodnika na dnie chłodnika tak, aby skala klanury zwróconą była ku bocznej ścianie chłodnika i aby podziałowe kreski skali leżały całkiem poziomo. W tym celu należy pod klanurę na każdy wypadek odpowiedniego coś podłożyć.

Jeżeli dno chłodnika jest z metalu, to należy je dobrze oczyścić przed przymocowaniem klanury w miejscu gdzie ma być umieszczoną. Umieszczoną być ma ona z reguły w miejscu, gdzie schodzą się dwie blachy, a mianowicie w ten sposób, że w tym miejscu wyjmują się niuty, następnie płytę postumentową klanury przedziurawia się w miejscach odpowiadających otworem niuty i przyniutowuje się. Nadto musi to miejsce połączone być silnie i trwale za pomocą sprężła z podstawą (trawerzem).

Znajduje się bezpośrednio pod miejscem umocowania klanury tak zwane T-żelazo (żebro usztywniające), to należy połączyć to żelazo z trawerzem podstawy za pomocą sprężła.

Nie można umieścić klanury w miejscu zejścia się blach albo ponad T-żelazem, albo na blachę na której umieszczoną zostanie klanura grubości mniejszą aniżeli 6 milimetrów, to należy miejsce umieszczenia usztywnić płytą podkładową, co najmniej 6 milimetrów grubą, 130 milimetrów długą i 110 milimetrów szeroką i połączyć odpowiednio tę płytę z podstawą za pomocą sprężła. Do wzmocnienia podstawy mogą być użyte także kątówki.

Jeżeli podstawa jest drewniana, to należy zgięty i zakończony koniec sprężła wbić w belkę i oprócz tego przyciągnąć śrubą. Jeżeli podstawa

jest żelazna, należy sprężło przyniutować zawsze do niej i przynajmniej jeden z niutów zabezpieczyć. Również należy przynajmniej jeden z niutów użytych do umieszczenia klanury zabezpieczyć na zewnątrz piętrem. Niema pod miejscem umieszczenia klanury żadnego odpowiedniego przedmiotu do przymocowania sprężła, to można włożyć dostatecznie grubą podkładkę z drzewa lub żelaza. Należy bezwarunkowo obstarzać przy przepisaniem trwałem połączeniu klanury z podstawą chłodnika, natomiast odpada potrzeba dotychczasowego łączenia ścian bocznych chłodnika z podstawą.

Na chłodnikach drewnianych przymocowuje się klanurę ze skalą zapomocą czterech muterek, które mają być zabezpieczone. Pomiedzy dno chłodnika a klanurę należy dać kit; przy żelaznych lub miedzianych chłodnikach należy klanurę po bokach przylutować.

Opatrzony jest chłodnik już od poprzedniego przemiaru klanurami ze skalą, to potrzeba przy ponownym przemiare na nowo umieszczać i zabezpieczać klanurę tylko wtenczas, jeżeli powstaje jaka wątpliwość co do dotychczasowego umieszczenia i zabezpieczenia, więc w szczególności wtenczas, jeżeli kreski podziałowe skali klanury nie leżą już całkiem poziomo. Nic nie przeszkadza pozostawieniu i używaniu zwykłych klanur do własnego użytku przedsiębiorcy browaru.

2. Chłodnik przemierza się wlewaniem wody zapomocą przepisowo cechowanej skarbowej 20-względnie 50-litrowej konewki (Dz. r. Nr. 5 z r. 1875 dla spraw cechowania) w ten sposób, że napełnia się wodą konewkę, która ustawioną być ma na poziomej i pewnej płaszczyźnie w pobliżu chłodnika, jednak nie tak, by do niego przytykała, każdym razem po markę cechowniczą, a następnie bez rozbryzgiwania wody tak często na chłodnik się wylewa, póki nie osiągnie się odnośnej ilości warki. wyrażonej w całych hektolitrach. Każde opróżnienie konewki ma dotyczyć strażnik wywoływać, zaś kierujący komisją i drugi organ skarbu zapisywać słownie bieżącymi liczbami.

Temperatura wody użytej do przemiaru powinna pozostać o ile można ta sama w ciągu przemiaru.

W razie użycia klanur ze skalą, należy skoro tylko tyle wody nalano na chłodnik, że zwierciadło wody przy wszystkich czterech klanurach osiągnie przynajmniej najniższych kreskach podziałowych skali, wstrzymać się z dolewaniem wody tak długo, dopóki nie odczytano na skali wysokości plynu przy każdej z czterech klanur.

3. Jeżeli użyte zostaną do odcechowania chłodnika zwyczajne klanury, to należy po nalaniu wody

przystąpić do umieszczenia klamer przez rękodziel-
nika, którego strona ma dostawić.

U żelaznych chłodników, przymocowuje się
klamry trzema nitami, u drewnianych długimi
gwóźdźmi bezpośrednio na czterech ścianach
chłodnika, a mianowicie prawie w połowie tychże
tak, że w poziomem położeniu znajdująca się górna
płaszczyzna klamer schodzi się zaostrzoną krawę-
dzą ściśle z zwierciadłem płynu a płyn nie zwilża
powierzchni klamry, jeżeli stan klamer jest praw-
idłowy.

4. Wchodzą w użycie klamry ze skalą, to na-
leży odczytać po ukończonem nalewaniu wody
i uspokojeniu się zwierciadła płynu na każdej z czte-
rech skal ową kreskę podziałową, do której sięga
zwierciadło płynu, przyczem należy zawsze brać
najwyższe miejsce (linia miniskowa).

Ponieważ tylko każda dziesiąta kreska podzia-
łowa jest numerowana, to, jeżeli zwierciadło płynu
nie pada dokładnie na numerowaną kreskę podzia-
łową, znajduje się odpowiadającą stanowi płynu
ilość milimetrów w ten sposób, że odciąga się od
najbliższej powyżej zwierciadła płynu napisanej
liczby ilość całych milimetrów wolno widzialnych
między tą liczbą a zwierciadłem wody. Jeżeli więc
na przykład przy przemiarze zwierciadło płynu leża-
łoby 4 milimetry poniżej podziałowej kreski ozna-
czonej liczbą 70, to należy odczytać stan płynu
 $70 - 4 = 66$ milimetrów.

Leży zwierciadło płynu pomiędzy dwoma po-
działowemi kreskami skali i wynosi odległość jego
aż do najwyższej poza wodą leżącej kreski podzia-
łowej mniej aniżeli połowę jednostki skali, to opu-
szcza się ten ułamek; we wszystkich innych wy-
padkach należy ułamek wciągnąć w rachunek jako
połowę jednostki skali, tak, że jeżeli na przykład
zwierciadło płynu leżałoby o 4·5 lub więcej, jednak
nie 5 milimetrów poniżej kreski podziałowej 70,
należałoby odczytać $70 - 4·5 = 65·5$ milimetrów.

Odczytanie winno nastąpić w obecności przed-
siębiórcy albo jego zastępcy w ten sposób, że każdy
członek komisji odczytuje dla siebie i notuje dla
siebie wynik odczytania. Nie zgadzają się ze sobą
te w ten sposób znalezione wyniki odczytania i nie
można osiągnąć zgody także przez ponowne odczy-
tanie, to należy obliczyć przecięcie wszystkich
odczytań.

W ten sposób dla każdej poszczególnej klamry
ustanowione wskazania skali należy potem dodać
i ta suma tworzy wynik przemiaru, tem samem pod-
stawę dla urzędowego zbadania ilości brzezki wy-
bitej na chłodnik. Okazałyby się przytem ułamki,

to należy je opuścić, jeżeli wynoszą mniej aniżeli
 $\frac{1}{2}$ milimetra, zaś ułamki wynoszące $\frac{1}{2}$ milimetra
i więcej niż $\frac{1}{2}$ milimetra wciągnąć w rachunek
jako $\frac{1}{2}$ milimetra.

Zarazem należy uwidocznnić olejną farbą wy-
raźnie i trwale na każdym chłodniku wielkość na-
lewu, na którą go odmierzone, i odpowiadającą tej
wielkości łączną sumę wskazówek w milimetrach.

W końcu należy uwidocznnić zbadane przy
każdej klamrze wskazówki w milimetrach, jakoteż
łączną sumę tychże na tabliczce, którą należy za-
wiesić na przystępnem miejscu w pobliżu chłodnika,
tak, aby ją łatwo zobaczyć można było.

Celem skontrolowania wyniku przemiaru na-
leży obliczyć kubicznie ilość płynu w sposób po-
dany pod 3.

5. Aby można było na wypadek wyrobienia
większej ilości oznaczyć tę ilość, względnie osą-
dzić, czy przekroczono wolną od kary ilość, czy też
nie, należy bez względu na rodzaj użytych klamer
oznaczyć, jakiej ilości płynu odpowiada przekro-
czenie tego co klamra wskazuje o 1, 2 albo więcej
milimetrów, względnie o ile, wyrażając to w mili-
metrach, podnosi się płyn, jeżeli do ilości wody,
wskazującej stan zgodny z klamrami, doleje się 1,
2 itd. hektolitrów wody.

W tym celu wskazane jest dolać oeechowaną
konewkę, zaraz po przymocowaniu zwyczajnych kla-
mer, względnie po zbadaniu wskazań skali dla na-
lewu jeszcze 5, przy większych chłodnikach i 10 he-
ktolitrów wody do znajdującej się już na chłodniku
wody w sposób przepisany dla przemiaru i ozna-
czyć o ile milimetrów podniósł się płyn, względnie
o ile zmieniły się w skutek dalszego dolewania wody
wskazania skali przy każdej klamrze, względnie
suma wskazań przy wszystkich czterech klamrach.
Według tej różnicy da się rachunkowo wynaleźć
zmiana wskazań klamer odpowiadająca dolaniu
każdego hektolitra.

6. Aby wreszcie jakiegokolwiekbądź zmiany
w chłodniku nie pozostawały niespostrzeżenie
dłuższy czas na niekorzyść dochodu z podatku spo-
życzego od piwa, należy od czasu do czasu po-
nownie skontrolować w sposób niezawodny ilość
zbadanej na chłodniku brzezki bezpośrednio
w czasie zlewki brzezki do kadzi fermentacyjnych.
Przytem należy odpowiednio zabezpieczyć przewody
rurowe z chłodnika do kadzi fermentacyjnych przed
jakimkolwiek możliwem odprowadzeniem brzezki.

7. Cały wynik przemiaru chłodników należy
uwidocznnić w oddzielnym protokole w trzech egzemu-

plarzach i przedłożyć władzy skarbowej I. instancyi do rozpoznania i zatwierdzenia.

Jeden egzemplarz zatwierzonego protokołu otrzymuje browar z obowiązkiem starannego przechowania i okazania go w każdym czasie na żądanie organów skarbowych.

IV. Przemiar kadzi fermentacyjnych.

Kadzie fermentacyjne należy z reguły odmierzать tylko do wysokości jednego napełnienia zgodnie z ilością brzezki pochodzącej z jednej warki. Można jednak kadzie fermentacyjne odmierzать także dla rozmaicie wielkich nalewów.

Mają być kadzie fermentacyjne napełniane brzezka z dwóch warek, to należy każdą kadź fermentacyjną wymierzyć na dwa oddziały. Jednakże musi się użyć górnego oddziału kadzi do dopełnienia świeżą brzezka z drugiej warki najpóźniej w 60 godzinach po dodaniu drożdży do brzezki pierwszej warki.

Kierownik ruchu jest obowiązany napisać wyraźnie kredą na każdej kadzi fermentacyjnej datę napełnienia jej brzezka piwną, a jeżeli napełnia się partjami także datę napełnienia dla każdej partji, zmasać ją zaś przy opróżnieniu kadzi.

§. 9.

Cukromierz.

Do oznaczenia zawartości cukru w brzezce, która ma być opodatkowaną, mogą być w browarach użyte, jeżeli ta zawartość cukru nie stoi niżej 9, a nie wyżej 20 stopni cukromierza, tylko „normalne cukromierze” według osobnej instrukcji przez c. k. komisję normalnego cechowania w Wiedniu sporządzone i wypróbowane, stemplem cechowniczym teje zaopatrzone i uwierzytelnione certyfikatem.

Z uwagi na granice, w których zawartość cukru w brzezkach zwyczajnie poruszać się zwykła, sporządza się dwojakiego rodzaju cukromierze: u jednego rozpoczyna się skala od 7.5 stopni a kończy się na 16 stopniach, u drugiego rozpoczyna się skala od 15 stopni a kończy się na 21.5 stopniach.

Odstęp pomiędzy poszczególnymi stopniami, oznaczonymi podziałowemi kreskami i cyframi według skali normalnych cukromierzy, wynosi blisko 20 milimetrów; każdy stopień jest podzielony kreskami podziałowemi na 10 części (dziesiętne stopnia). Zboczenie wskazań normalnego

cukromierza, poprawionych z pomocą tablic korekcyjnych (tablica I, II. i III.), dodanych do każdego instrumentu, od tego co normalny cukromierz wskazać powinien jest zawsze mniejsze aniżeli jedna dziesiąta stopnia.

W każdym normalnym cukromierzu jest wtopiony termometer według Réaumur'a do zbadania temperatury brzezki piwnej. Do każdego normalnego cukromierza jest dalej dodany osobny termometr wahadłowy do badania temperatury powietrza w lokalu, w którym się stopniuje.

Obok stempla cechowniczego każdego normalnego cukromierza jest wryty za pomocą gryzącej cieczy ciężar jego, odważony w powietrzu średniej gęstości mosiężnymi ciężarkami.

Gdyby normalny cukromierz zanurzono w ciecz, której temperatura wskazuje 40 lub więcej stopni Réaumur'a, toby pękł. Musi się przeto starannie unikać wkładania go w tak gorącą ciecz.

Dodany do każdego normalnego cukromierza certyfikat zawiera oprócz numeru i ciężaru instrumentu jeszcze pouczenie jak się ma używać należących do niego tablic korekcyjnych.

Tablica I. służy do sprostowania tego co odczytano wprost na górnej części rurki w procentach, tablica II. do sprostowania tego co odczytano wprost na wtopionym termometrze a tablica III. do zredukowania pozornej zawartości na rzeczywistą zawartość przy normalnej temperaturze + 14° Réaumur'a.

Tablice I. i II. zmieniają się wraz z instrumentem. Można zatem do redukcji wskazań odnośnego instrumentu użyć tylko tych tablic, których specjalnie dla niego wystawiono. Tablice tracą swe znaczenie w razie jakiegokolwiek naprawy instrumentu.

W browarach, w których wyrabia się brzezki poniżej 9 stopni cukromierza, jakoteż w browarach, w którychby miało być czasem dozwolone wyjątkowo wyrabianie brzezki o więcej niż 20 stopniach cukromierza, należy i nadal używać cukromierza dawnej konstrukcji do zbadania ekstraktu w brzezce. Oprócz tego mogą one być bez przeszkody używane przy wywozie piwa za linię cłową za zwrotem podatku, a mianowicie w tym celu, aby zbadać, czy piwo po wydzieleniu kwasu węglowego pokazuje przynajmniej 2½ stopni cukromierza.

Zachodziłaby wątpliwość, co do należytego wskazywania jakiego normalnego cukromierza, którąby uzasadniało spostrzeżenie, że wskazania tego normalnego cukromierza różnią się od wskazań innego o jedną dziesiątą lub więcej w górę lub na dół, to mają organa skarbowe natychmiast sprawdzić

urzędownie z największą dokładnością wskazania obydwóch normalnych cukromierzy. ściągnąć normalny cukromierz uważany za podejrzany wraz z tem co do niego przynależy, i to, jeżeli musiał być przyjęty jako podejrzany należący do strony cukromierz, za potwierdzeniem odbioru, i przesłać go przez nadzór straży skarbowej wprost do c. k. komisji normalnego cechowania w Wiedniu.

Aż do oznajmienia wyniku zbadania, któryto wynik jest jedynie miarodajnym dla ostatecznego skonstatowania prawdziwej zawartości ekstraktu odnośnej brzeczeki, należy uważać wskazania normalnego cukromierza, znajdującego się w ręku oddziału straży skarbowej, tymczasowo za prawdziwe.

Jeżeli organa skarbowe spowodują zbadanie instrumentu, to ma strona koszta jego tylko wtenczas zapłacić, jeżeli skonstatowano, iż wskazania normalnego cukromierza, który był w jej posiadaniu, zbaczają o więcej aniżeli jedna dziesiąta w górę lub na dół od tego, co wskazywać powinien. Nastąpi zbadanie instrumentu na żądanie strony, to pokrywa ona koszta w każdym razie.

W podobny sposób należy postąpić, jeżeli się spostrzeże, że wskazania cukromierza dawnej konstrukcji, o ile wolno go jeszcze w ogóle używać, różnią się od wskazań innego instrumentu tego samego rodzaju o więcej niż dwie piąte jednego stopnia cukromierza w górę lub na dół.

Jeżeliby się służył cukromierz (normalny cukromierz), który wyrabiający piwo muszą nabywać u władz skarbowych za wynagrodzeniem kosztów sprawienia, to winni oni zaraz prosić w podaniu wniesionem do nadzoru straży skarbowej albo też ustnie przez oddział straży skarbowej, któremu przydzielono do dozorowania ich browar, o wydanie innego cukromierza.

Wyniki badania brzeczek instrumentami, których urzędownie nie nabyto, nie mają żadnego znaczenia dla urzędowej kontroli.

Kierownicy nadzorów mają w celu kontrolowania znajdujących się w ich okręgu u wyrabiających piwo urzędowych cukromierzy i w celu powstrzymania podsunięcia innych albo fałszywych instrumentów, wydawać je producentowi piwa za potwierdzeniem odbioru, w którym należy te instrumenta oznaczyć według nazwiska fabrykanta, numeru i ciężaru. Zarazem mają prowadzić spisy tych oraz w oddziałach straży skarbowej znajdujących się cukromierzy, które mają zawierać powyższe oznaczenia instrumentów i mają być ciągle prostowane według zachodzących zmian w stanie cukromierzy.

§ 3.

Urzędowe zamknięcie przyrządów i naczyń.

Urzędowe zamknięcie służy do tego, aby przeszkodzić ruchowi jako takiemu albo użyciu poszczególnych przyrządów. Należy zatem po ukończeniu każdej warki, po której bezpośrednio nie następuje inna, wykluczyć od użycia kocioł warzelny, a jeżeli był w użyciu rezerwowy kocioł lub kocioł do gotowania wody także i te przez zamknięcie drzwiczek paliwiska, względnie wentyla parowego w ten sposób, żeby nie można otworzyć drzwiczek paliwiska, względnie wentyla bez naruszenia urzędowego zamknięcia.

W browarach, w których urzędowe zbadanie brzeczek odbywa się na chłodniku, należy także położyć pewne urzędowe zamknięcie, przedtem zanim brzeczek zostanie na chłodnik wybita, na otworach odpływowych, które należy starannie przymknąć. Używa się wentyli do zamknięcia, to należy zabezpieczając je połączyć zawsze rękojeść kółka z kabląkiem. W razie używania drewnianych czopów ma się po należytem wbiciu tychże młotkiem zabezpieczyć je w ten sposób, że należy przeciągnąć sznurek z drutem przez wierzchołek czopa od obydwóch ścian chłodnika i przypieczetować go tak na wierzchołku czopa jakoteż na bokach chłodnika.

Kontrolne aparaty miernicze mają być zabezpieczone w sposób podany w przepisie o ich użyciu.

Rodzaj i sposób nałożenia urzędowych zamknięć należy opisać w protokole sprawdzenia.

Materiału do opieczętowania dostarcza administracja skarbu.

Organa skarbowe mają z reguły odpieczetowywać drzwiczki paliwiska względnie wentyl parowy. Nie zjawi się jednak aż do oznajmionej pory organ skarbowy w celu zdjecia urzędowego zamknięcia, to strona jest upoważnioną zdjąć je.

W myśl §§. 452 i 453 ustawy karnej o przekroczeniach przepisów skarbowych i §. 28 instrukcyi o zastosowaniu tej ustawy do przekroczeń przepisów o podatkach spożywczych odpowiada za całość urzędowego zamknięcia, nałożonego na jakiś przyrząd lub naczynie, ten, który ma dozór nad tymi przedmiotami, o ile nie zostanie udowodnione, że otwarcie lub naruszenie nastąpiło w skutek przypadkowego lub innego od niego niezależnego zdarzenia, co do którego lub co do zaniechanego odwrócenia go nie ponosi on żadnej winy.

§. 4.

Koniec warki.

Oznacza się urzędownie ilość wyrobionej brzezki na chłodniku, to uważać należy za koniec warki ową chwilę, w której warka przeszła ze stanu kłębowania i wrzenia w stan spokoju i ochłodzenia.

Używany zaś bywa aparat kontroli miernicy, to należy uważać warkę za ukończoną w tej chwili, w której brzezkę przygotowano do urzędowego zbadania ilości i zawartości ekstraktu.

Czas trwania całej warki od rozpoczęcia aż do ukończenia ustanawia się w protokole sprawdzenia dla każdego browaru z uwzględnieniem miejscowych stosunków. Nie może on przekraczać 20 godzin.

§. 5.

Oznajmienie warki.

Oznajmienie warki należy sporządzać według wzór Nr. 1. przyłączonego wzoru Nr. 1. i wnosić w dwóch egzemplarzach w tym urzędzie podatkowym, który poda się browarowi do wiadomości przez władzę skarbową I. instancyi.

Blankiety oznajmień będą wydawane przedsiębiorcy w tym urzędzie za wynagrodzeniem kosztów sprawienia.

Urząd poborowy ma zbadać każde oznajmienie pod względem jego dokładności i prawdziwości. Niedokładnie sporządzone oznajmienie, jakoteż takie, których osnowę poprawiano, skrobano albo kreślono należy zwrócić. Jeżeli podano nieprawdziwą kwotę podatku, to winien urząd poborowy, nie poprawiając, prawdziwą kwotę obok unieść.

Władza skarbową I. instancyi może zezwolić na skrócenie poniżej 24 godzin ustawowego terminu oznajmienia tylko pod tym warunkiem, że egzemplarze oznajmienia okaże się w celu widowania przed ich wniesieniem oddziałowi straży skarbowej, któremu poruczono nadzór nad browarem.

Na zapłacony na podstawie oznajmienia względnie pokredytowany podatek wyda się stronie boletę podatku od piwa. Boleta ta, stanowiąca warunek pod którym warka odbyć się może, musi się już przed rozpoczęciem warki znajdować w browarze i to w ręku przedsiębiorcy albo jego zastępcy i należy ją na żądanie zawsze okazać organom skarbowym.

W razie opustu z podatku od piwa, jaki się należy także od kwot podatkowych, które na podstawie urzędowego orzeczenia (§. 9) dodatkowo

mają być zapłacone, ma być tylko ta kwota wstawiona w przychód, która pozostaje po odciążeniu opustu.

Producentom piwa wolno po osiągnięciu całej oznajmionej brzezki zrobić zimny nalew na młóto pod następującymi warunkami:

- a) O zamierzonym używaniu młóta należy równocześnie z oznajmieniem warki donieść i podać, czy nalew na młóto ma być użyty jako napój dla bydła, do wyrobu wódki lub octu, lub zresztą do innego celu, wykluczającego go od użycia jako napoju ubocznego. Doniesienie to należy uwidocznnić w formie uwagi w bolecie podatkowej;
- b) nalew na młóto można zrobić tylko zimną wodą i nie można go brać więcej na kocioł wärzelny;
- c) ma on być jeszcze przed tym czasem, w którym nastąpi urzędowe zbadanie brzezki z odnośnej warki, wlany w osobne na to przeznaczone naczynia i tamże zmięszany z odpadkami fabrykacyi piwa albo z paszą dla bydła itp. tak, aby nie dał się użyć do picia.

Każde zbroczenie od tych przepisów uzasadnia istotę czynu niedozwolonego wyrobienia napojów ubocznych.

Krajowe dyrekcje skarbu mogą niektórym fabrykantom piwa zezwolić warunkowo także na zrobienie drugiego gorącego nalewu na młóto, celem wyrobienia wystrzałku, przeznaczonego do zrobienia zacieru dla następnej warki.

Przez ten drugi gorący nalew na młóto nie należy rozumieć owego gorącego dodatkowego wylewu, który po ściągnięciu pierwszego wylewu musi być zrobiony celem osiągnięcia całej oznajmionej ilości brzezki i objęty już jest oznajmionem postępowaniem, lecz ów nalew, który robi piwowar po osiągnięciu całej oznajmionej ilości brzezki celem zupełnego wyciągnięcia reszty cukru, znajdującego się jeszcze w młócie słodowym.

Wyrabiający piwo, którzy chcą połączyć regularnie wyrabianie wystrzałku zapomocą takiego nalewu na młóto ze swem postępowaniem warzenia piwa, mają prosić o to pozwolenie, które im udzieli krajowa dyrekcja skarbu tylko pod tym warunkiem, że o zamierzonym sporządzaniu wystrzałku doniesie się przy wniesieniu każdego oznajmienia o warce, że wyrobiony wystrzałek przechowany będzie w osobnych miejscach, nie połączonych ani z izbą fermentacyjną ani też piwnicą składową, jakoteż w osobnych na to przeznaczonych i do nałożenia urzędowego zamknięcia przydatnych, odmierzonych naczyniach i użyty będzie wyłącznie do zrobienia zacieru dla następnej warki.

§. 6.

Ukończenie głównej fermentacji. Wyjątki od zakazu wywozu piwa, które jeszcze nie odbyło fermentacji głównej.

I. Ukończenie fermentacji głównej.

Ukończenie fermentacji głównej da się najpewniej poznać po stopniach ubytku wskazań cukromierza. Przy piwie dolnej fermentacji rozpoczyna się główna fermentacja w 12 do 24 godzin po zadaniu drożdżami. Przebieg początkowo jest powolny, następnie przybiera pomału na sile i osiąga maximum wśród normalnych okoliczności w 4 lub 6 dniach. Odtąd staje się przebieg pomału znowu powolniejszy i fermentacja główna może być uważaną za ukończoną, jeżeli ubytek wskazań cukromierza w ciągu 24 godzin nie wynosi przeszło 0·5 stopni.

Praktyczną podstawę do osądzenia daje także stopień odfermentowania, jakkolwiek już każdorazowa jakość drożdży może być powodem różnicy aż do 20 procentów w stopniach odfermentowania. W ogólności można jednak przyjąć, że w czasie fermentacji głównej odfermentuje około 50 procentów pierwotnej zawartości cukru w brzezce.

W końcu można, jakkolwiek nie z zupełną pewnością wnioskować o ukończeniu głównej fermentacji już z zewnętrznych zjawisk i tak co do piwa górnej fermentacji, jeżeli płyn nie wydaje z siebie ani piany ani gęstych części drożdży a co do piwa dolnej fermentacji, jeżeli powierzchnia piwa w kadzi fermentacyjnej wygładziła się.

II. Wyjątki od zakazu wywozu piwa, które jeszcze nie odbyło fermentacji głównej.

A. Pozwolenie na podkrążanie piwa.

Władza skarbową I. instancyi może każdemu przedsiębiorcy browaru, który o to prosi, pozwolić, z zastrzeżeniem odwołania w razie jakiegoś nadużycia, brać piwo krążące (fermentująca brzezka) z kadzi fermentacyjnych w celu podkrążenia całkiem do użytku zdatnego, gotowego piwa.

Pozwolenie na to podkrążanie piwa podlega atoli, stosownie do tego, czy odbywa się w beczkach przewozowych albo w beczkach składowych, następującym postanowieniom:

a) Podkrążanie w beczkach przewozowych.

1. Dodawanie piwa krążącego do piwa znajdującego się w beczkach przewozowych ma się odbywać w lokalu na to przeznaczonym poza lokalem fermentacyjnym.

2. Tylko piwo całkiem do użytku zdatne, które po wydzieleniu kwasu węglowego pokazuje na cukromierzu najwyższej połowę zawartości cukru brzezki, z której pochodzi, można poddać podkrążaniu i należy do tego użyć (licząc według ilości piwa, które się ma podkrążyć) najwyższej 5 procent piwa krążącego.

Gdyby się miało rozchodzić o piwo, które pochodzi z silniejszej niż 12-stopniowej brzezki i wskazuje po wydzieleniu kwasu węglowego jeszcze więcej niż 6 stopni cukromierza, to należy o podkrążaniu tego piwa donieść na piśmie najpóźniej 24 godzin przedtem do oddziału straży skarbowej, powołanego do dozorowania browaru, ażeby można było urzędownie dozorować podkrążania.

Piwo fermentujące, które po wydzieleniu kwasu węglowego wskazuje więcej niż 6·5 stopni cukromierza, nie będzie, wyjąwszy wspomniany wyżej wypadek, uważane za podkrążone, jeżeli piwowar nie udowodni, że pochodzi ono z brzezki 13-stopniowej albo wyższostopniowej.

3. Piwo krążące należy, zanim w dozwolonej ilości wzięte zostanie z kadzi fermentacyjnej, odpisać jako wydane (§. 7, rozdział II, l. 1).

b) Podkrążanie w beczkach składowych.

1. O podkrążaniu należy oznajmić na piśmie każdym razem najpóźniej 24 godzin naprzód oddziałowi straży skarbowej, powołanemu do dozorowania browaru. W tem oznajmieniu należy podać:

aa) dzień i godzinę rozpoczęcia podkrążania,

bb) ilość piwa krążącego,

cc) numera beczek składowych, w których się znajduje piwo, które ma być podkrążone.

2. Co do jakości piwa, które ma być podkrążone, jakoteż co do dozwolonej maksymalnej ilości, następnie co do prowadzenia rejestru obowiązującego postanowienia, wydane dla podkrążania w beczkach przewozowych pod a).

B. Dalsze wyjątki od powołanego zakazu.

O ileby szczególnie miejscowe lub przemysłowe stosunki uzasadniały konieczność przenoszenia brzezki celem odfermentowania z budynku, w którym ją wyrobiono, do lokalu, który się znajduje w innym lecz do tego samego miejsca należącym budynku, może władza skarbową I. instancyi zezwolić na to na osobne podanie producentów piwa, przestrzegając odpowiedniej ostrożności przed możliwym nadużyciem, jednak w tym wypadku musi być umieszczone w protokole sprawdzenia opisanie tych lokalności.

Taksamo może władza skarbową I. instancyi pozwolić browarom, które z powodu przedsięwziętych reparacyj w browarze albo z powodu innych wydarzeń doznają czasowej przerwy w wykonywaniu swego przemysłu, wyrabiać potrzebne piwo przez pewien czas w innych browarach i albo tam albo w miejscach własnego browaru poddawać fermentacji głównej, jeżeli obydwie browary znajdują się w tym samym okręgu skarbowym.

§. 7.

Prowadzenie rejestrów.

I. Rejestr warek.

Rejestr warek, jaki stosownie do §. 16, I części cesarskiego rozporządzenia ma być prowadzony w browarach, w których podczas każdej poprzedniej kampanii wyrobiono więcej jak 20.000 hektolitrow brzezki, ma być ułożony według przyłączonego wzoru Nr. II.

Wzór Nr. II.

Wszystkie wpisy do tego rejestru mają być wykonane zawsze bezpośrednio po rozpoczęciu odnośnego stadium postępowania piwowarskiego, którego zapisanie jest ustawowo nakazane.

Druki rejestru wydawane będą w paginowanych i parafowanych zeszytach, których niei są połączony pieczęcią, przez władzę skarbową I. instancyi za zwrotom kosztów sprawienia. Przed wydaniem wstawia się na każdym zeszycie nazwisko przedsiębiorcy i siedzibę browaru, dla którego się je nabywa.

Rejestr warek należy co miesiąc ściągąć.

II. Rejestr wyrobu i rejestr wydatku.

1. Przedsiębiorcy tych browarów, w których wyrobioną brzezkę bada się na chłodniku, są obowiązani albo osobiście albo przez swego zastępcę prowadzić rejestr wyrobu na ilość i zawartość ekstraktu wyrobionej brzezki według przyłączonego wzoru Nr. III. i rejestr wydatku na ilość piwa, zabranego po ukończeniu głównej fermentacji z izby fermentacyjnej według wzoru Nr. IV.

Wzór Nr. III.

Wzór Nr. IV.

Do rejestru wyrobu należy wciągać ilość i zawartość ekstraktu brzezki według wyniku urzędowego zbadania, a mianowicie bez względu na ubytek, powstały z powodu osadu na chłodniku, i to w tym dniu, w którym spuszczone ją z chłodnika.

Wydatek piwa należy wciągnąć:

a) co do piwa dolnej fermentacji albo piwa składowego bezpośrednio przed tem, zanim przeleje się go po przebytej fermentacji głównej z naczyń izby fermentacyjnej (kadzi fermentacyjnych) do beczek przewozowych i wywiezie

się go z browaru albo przeniesie się go do lokalów, które są od izby fermentacyjnej oddzielone;

b) co do piwa górnej fermentacji, zanim zabierze się go z lokalu, gdzie przelano je do beczek przewozowych, dla domowej potrzeby albo wyszynku w browarze albo celem sprzedaży obcym odbiorcom.

Ubytek w wyrobionej brzezce, który się okazał aż do dnia ukończonej fermentacji głównej i jest następstwem postępowania piwowarskiego, ma być wstawiony w rozchód, jeżeli piwo po przebytej głównej fermentacji nie pozostaje w izbie fermentacyjnej, łącznie z wydatkiem piwa, zresztą z dniem ukończenia fermentacji głównej.

Straty jednak, które powstają w ilości podległego podatkowi płynu przez przypadkowe albo nadzwyczajne wydarzenia, n. p. przez uszkodzenie kadzi fermentacyjnej, mają być zawsze oddzielnie, a mianowicie na tym dniu, w którym się wydarzyły, jednakże nie dopiero z zamknięciem dnia, lecz zaraz zapisane na rozchód w rejestrze wydatku.

Z ubytkami brzezki lub piwa w kadziach fermentacyjnych, nie wykazanymi rejestrem, należy postępować tak jak z wypadkami sprzeciwiającego się przepisom wyniesienia brzezki lub piwa.

Na prośbę może zezwolić Ministerstwo skarbu pod potrzebnymi warunkami i ostrożnościami, piwowarom, którzy są obowiązani do prowadzenia rejestrów wyrobu i wydatku, na przelewanie fermentującej brzezki z kadzi przeznaczonych na nastawienie do właściwych kadzi fermentacyjnych.

2. Przedsiębiorcy browarów, w których ilość brzezki, jaka ma być opodatkowaną, oznacza się zapomocą aparatu kontrolnego mierniczego, mają prowadzić tylko rejestr wydatku.

Od prowadzenia rejestru wyrobu mogą być uwolnione w razie rozporządzenia Ministerstwa skarbu także te browary, w których zaprowadzono stałe dozоровanie ruchu.

Rejestra wyrobu i wydatku mają być przechowane przez wyrabiających piwo przez pięć lat.

§. 8

Urzędowe rewizye przez organa skarbowe.

Z postanowień o prawie kontroli organów skarbowych wynika, że są one uprawnione w każdym stadium postępowania piwowarskiego przekonywać się o każdorazowym stanie jego, a gdyby to uważali za konieczne, przeprowadzić potrzebne w tym celu dochodzenia, o ile one bez przeszkadzania postępowaniu przemysłowemu są możliwe.

Organa skarbowe mają zatem prawo, nawet jeszcze przed urzędowym zbadaniem ilości i zawartości ekstraktu wyrobionej brzezki, zmierzyć ilość zacieru albo brzezkę w kotle warzelnyim i jeżeli w interesie skarbu uważają to za konieczne, wzięć z nich małe próbki celem badania. Dalej są uprawnieni stopniować wziętą z kadzi fermentacyjnych brzezkę i młode piwo i badać jego ilość, o ile się to stać może bez przelewania i bez uszczerbku dla procesu fermentacyjnego, ewentualnie brać próbki do badania.

Zapasy piwa przechowane poza izbą fermentacyjną, w której odbyła się fermentacja główna, względnie przeznaczone na ich przechowanie lokale podlegają urzędowemu nadzorowi organów skarbowych, jeżeli się znajdują w browarze albo oddalone są najwyżej 8 kilometrów od niego, o tyle, że organom skarbowym zastrzeżone jest prawo przekonania się każdego czasu przez pogląd, że w tych lokalach nie przechowuje się wbrew zakazowi brzezki lub piwa, które nie przeszło jeszcze fermentacji głównej.

§ 9.

Urzędowe zbadanie ilości i zawartości ekstraktu brzezki piwnej. Postępowanie z przeszkodami ruchu.

I. O ile Ministerstwo skarbu nie zarządzi przyładkiem używania aparatu kontrolnego mierniczego, ma się urzędownie badać ilość i zawartość ekstraktu (stopnie hektolitrowe ekstraktu) wyrobionej brzezki na chłodniku, który uznano za odpowiedni do tego.

Z reguły ma to zbadanie na chłodniku wtenczas nastąpić, gdy brzezkę ochłodzono prawie aż do normalnej temperatury (§ 19, I części cesarskiego rozporządzenia).

Jednak gdy brzezkę spuszczone już przy wyższej temperaturze, to służy do sprostowania zbadanej ilości na objętość odpowiadającą normalnej temperaturze załączona tablica redukcyjna (załącznik A), do której dodano i pouczenie o użyciu. Jeżeli chłodnik opatrzone jest kłami ze skały, to należy przy odczytywaniu wskazań skali przestrzegać postępowania przepisane w § 1, rozdziału III, l. 4 co do zbroczenia.

Bezpośrednio po zbadaniu ilości następuje także badanie zawartości ekstraktu wyrobionej brzezki przed dodaniem fermentu.

Iloczyn powstały z pomnożenia zbadanej ilości i zawartości ekstraktu przy $+ 14^{\circ}$ Réaumur'a daje

ilość wyrobionych stopni hektolitrowych ekstraktu, które należy porównać z oznajmionymi stopniami hektolitrowymi.

Jeżeli wyrobioną brzezkę rozdzielono na kilka chłodników, to należy zbadać oddzielnie ilość znajdujących się na każdym chłodniku stopni hektolitrowych ekstraktu; suma zbadanych ilości na poszczególnych chłodnikach daje ilość stopni hektolitrowych ekstraktu, które mają być porównane.

Postępowanie, jakiego się należy trzymać przy urzędowym zbadaniu wyrobionej brzezki w razie użycia kontrolnego aparatu mierniczego, ureguluje osobny przepis o użyciu.

W jaki sposób należy postępować przy ewentualnem przekroczeniu oznajmionych stopni hektolitrowych, stanowi §. 20, I. części cesarskiego rozporządzenia.

Jeżeli organa dozoru sprawdzi przy urzędowym oznaczeniu wyrobionych stopni hektolitrowych ekstraktu nadwyżkę, przekraczającą wolną od podatku ilość, to dotyczący organ ma nie tylko nadmienić o tem na odwrotnej stronie bolety podatkowej, ale nadto spisać urzędowe orzeczenie, które ma podpisać organ skarbowy i kierownik ruchu, względnie w jego nieobecności jego zastępca i oddać zaraz temu urzędowi, któremu celem płacenia podatku spożywczego przydzielono obowiązane do uiszczenia podatku.

Nie zapłaconoby zapadłej należności najpóźniej w ciągu ośmiu dni po spisaniu urzędowego orzeczenia, to ma urząd bez zwłoki donieść o tem przełożonej władzy skarbowej I instancyi, a ta ma zaraz wdrożyć potrzebne kroki do przymusowego ściągnięcia zaległości. Na dowód tego, że zapłata nastąpiła, należy stronie wydać kwit podatkowy.

II. Doniesienia o zajściu nieprzewidzianego zdarzenia, które przeszkodzi, wstrzyma lub przerwie ruch browaru, należy wnieść do tego oddziału straży skarbowej, w którego okręgu leży browar.

Prośby o zwrot podatku albo o odpisanie podatku za warki, które nie przyszły do skutku lub się nie udały, należy wnosić do władzy skarbowej I instancyi. Od kwoty przypadającej tytułem zwrotu należy odebrać opust, z którego ewentualnie skorzystano, jakoteż odliczone w każdym razie dyskonto.

§. 10.

Ściągnięcie bolet podatkowych.

Producenci piwa są obowiązani oddać, a to w ciągu trzech dni po ukończeniu miesiąca, oddziałowi straży skarbowej, któremu przydzielono browar do dozoru, bolety zapłaty i kwity na dodatkowy

Wzór Nr. V.

podatek co do warek zrobionych w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego spisem, który według wzoru Nr. V. w dwóch egzemplarzach należy dołączyć i do czego wydane będą druki za zwrotem kosztów sprawienia.

Jeden egzemplarz tych spisów, zaopatrzony przez kierownika nadzoru straży skarbowej w potwierdzenie zgodności, zwraca się producentom piwa jako pokrycie dla tych ilości piwa, któreby miały być pokryte oddaniami boletami.

§. 11.

Kredytowanie podatku spożywczego od piwa.

1. Prośbę o udzielenie kredytu podatku od piwa należy wnieść do władzy skarbowej I. instancji a udziela się go najwyżej dla powstałej w ciągu jednej zawsze kampanii należności podatkowej i tylko za dostatecznym zabezpieczeniem.

Jednakże nie potrzeba, aby celem odnowienia kredytu odnawiano każdym razem także i zabezpieczenie kwoty podatku spożywczego, która ma być pokredytowana, lecz złożone zabezpieczenie można, o ile w tym względzie nie zostało ograniczone, pozostawić i na drugą oraz dalszą kampanię, jeżeli nie wydarzyły się żadne okoliczności, które zmieniły według zapatrywania władzy skarbowej wartość danego zabezpieczenia w sposób narażający Skarb Państwa na niebezpieczeństwo.

W ogólną kwotę, ustanowioną w miarę zabezpieczenia, do której wysokości dozwolono kredytu, nie będą wliczone wprawdzie pokredytowane ale już zapłacone kwoty. Jeżeli więc n. p. obowiązany do płacenia podatku skorzystał do wysokości 4900 k z udzielonego mu kredytu podatku spożywczego 5000 k, uiszczył jednakże w gotówce 3000 k zanim skorzystał z kredytu dla nowej należności podatku spożywczego, to ma do rozporządzenia dla kredytu nowej należności podatku spożywczego jeszcze 3100 k, a gdyby przed skorzystaniem z kredytu dla nowej należności podatku spożywczego zapłacił już gotówką cały poprzedni dług 4900 k, to miałby do rozporządzenia dla kredytu nowej należności znowu cały przyznany kredyt 5000 k.

Władza skarbową rozstrzyga w swoim zakresie działania, czy zachodzą warunki do udzielenia kredytu podatku spożywczego i w jakiej rozciągłości się go dozwala. Udzielenie pozwolenia na kredyt za osobistą poręką zastrzega się Ministerstwu skarbu. O rozstrzygnięciu zawiadamia się obowiązanych do uiszczenia podatku na piśmie.

2. Zabezpieczenie można dać w następujący sposób:

A. Przez ofiarowanie i złożenie papierów wartościowych, a mianowicie mogą być do tego użyte:

- a) wszystkie papiery tak ogólnego długu państwa, jakoteż państwowego długu królestw i krajów zastępowanych w Radzie Państwa jakoteż królewsko-węgierskiego długu państwa;
- b) w obligacjach pierwszeństwa kolei żelaznych tak w królestwach i krajach zastępowanych w Radzie Państwa, jakoteż i w krajach korony węgierskiej, o ile używają poręki państwowej co do oprocentowania i opłaty kapitału i
- c) wszystkie inne austriackie papiery wartościowe (listy zastawne, obligacje indemnizacyjne, obligacje pożyczek krajowych i miastowych itp.), które zostały ustawowo uznane za odpowiednie do umieszczenia pieniędzy pupilarnych. na co starając się o kredyt ma dowód przedłożyć.

Pod a) wymienione papiery będą przyjmowane, ale nie ponad imienną wartość, według pełnego na wiedeńskiej, pomocniczo na budapeszteńskiej giełdzie notowanego kursu dziennego, o ile on nie jest notowany od dłuższego czasu niż 14 dni, pod b) i c) wymienione papiery tylko w dwóch trzecich częściach wyżej oznaczonej wartości kursowej.

Do złożonych papierów wartościowych musi być dołączony zapis kaucyjny według przyłączonego wzoru Nr. VI, w którym wyrażono, że odpowiadają one za pokredytowany podatek spożywczy.

Wzór Nr. VI.

B. Zapisem hipotecznym, zawierającym tę samą klauzulę zastawową według dołączonego wzoru Nr. VII, o ile zachodzą ustawowe warunki pupilarnego zabezpieczenia. Jeżeli hipoteczny zapis wystawia inna osoba a nie sam obowiązany do płacenia podatku, to musi właściciel hipoteki przyjąć odpowiedzialność do niepodzielnej ręki z kontrybuentem. Jeżeli rozchodzi się o budynki, w których wyrabiane bywa piwo, natenczas nie mają być sprzęty i przyrządy, służące do ruchu tego przedsiębiorstwa, chociażby były z budynkiem trwale połączone (wmurowane, przyniutowane i gwoździemi przybite), wliczone w wartość ogólną, oszacowaną celem wymierzenia zabezpieczenia.

Wzór Nr. VII.

W wypadkach, w których chcą dać zabezpieczenie przez zapis hipoteczny, może być wielokrotnie podatek, oznaczona według artykułu III ustawy z dnia 7. czerwca 1881. Dz. u. p. Nr. 49, uważana za równoważnik wartości nieobciążonej hipoteki i można zaniechać sądowego oszacowania.

Jeżeli rozchodzi się o oznaczenie wartości nieruchomości, podlegających podatkowi gruntowemu, dla hipotecznego zabezpieczenia podatku spożywczego od piwa, może być przyjęty siedmiesięciokrotny podatek gruntowy bez opustu jako wartość nieruchomości podlegającej podatkowi gruntowemu (Dz. u. p. 1897 Nr. 301).

C. Przez poręczenie zakładów kredytowych, podlegających rządowemu nadzorowi, pod następującymi warunkami:

- a) Zakład kredytowy, który chce dać porękę, powinien uzyskać na odnośną kampanię, to jest na czas od 1. września jednego roku do końca sierpnia następującego roku, pozwolenie Ministerstwa skarbu do dawania zabezpieczenia kredytu podatku spożywczego od piwa przez swą porękę, a kwota, na którą opiewa dokument poręki, nie może przekraczać ogólnej sumy poręczenia podanej w tem pozwoleniu, względnie nie użytej jeszcze części.
- b) Podatek spożywczy, który ma być zapłacony w jednej kampanii musi osiągać co najmniej kwoty 10.000 k.
- c) Żaden dokument poręki zakładu kredytowego, występującego jako poręczyciel, nie może opiewać na mniejszą aniżeli tę (b) kwotę.

W jakiej formie muszą być układane dokumenta poręki, które się ma złożyć, okazuje się

Wzór Nr. VIII. z dołączonego wzoru Nr. VIII.

Udzielone takiemu zakładowi kredytowemu pozwolenie może odebrać Ministerstwo skarbu w tym wypadku, jeżeli odnośny zakład kredytowy znalazł się w takim położeniu, że pokredytowana opłata nie może być więcej uważaną za zupełnie zabezpieczoną.

Odnośni posiadacze kredytu są w przypadku takiego odebrania obowiązani w przeciągu terminu, który od przypadku do przypadku ma być oznaczony, albo zapłacić gotówką kwoty, pokredytowane za poręką dotyczącego zakładu kredytowego i jeszcze zalegające, albo też dać za nie inne zabezpieczenie, któreby można przyjąć według postanowień tego rozporządzenia wykonawczego.

Odpowiedzialność dotyczące zakładu kredytowego za wspomniane kwoty pozostaje w mocy pomimo odebrania pozwolenia do dawania rękąmi.

D. Przez osobistą porękę podług następujących postanowień:

- a) Porękę musi dać przynajmniej trzech wypłatnych ręczyeli, którzy mają prawo obywatelstwa w królestwach i krajach zastępowanych w Radzie Państwa, tamże mieszkują i nie są wykluczeni od uprawnienia do żądania

kredytu (§. 22 I. części cesarskiego rozporządzenia), a to dokumentem solidarnej poręki, ułożonym według wzoru Nr. VIII.

Wypłatność ręczyeli ma być z powołaniem się na wysokość sumy, która ma być zabezpieczoną, stwierdzoną świadectwem politycznej władzy I. instancyi.

- b) Podatek spożywczy, który ma być zapłacony w jednej kampanii, musi osiągać przynajmniej kwoty 10.000 k.
- c) Żaden dokument solidarnej poręki wstępujących ręczyeli nie może opiewać na mniejszą aniżeli tę kwotę.

Legalizacje podpisów na dokumentach poręki i zapisach kaucyjnych są według poz. taryfy 117, lit. r) ustawy o należytościach wolne od należytości.

3. Pozwolenie na kredyt gaśnie zaraz, jeżeli zajdzie przeciw posiadaczowi kredytu jeden z ustawowo ustanowionych powodów wykluczenia albo też jeżeli tenże zapłaty wstrzyma albo zawiesi, dalej, w razie złożenia jako zabezpieczenie rękąmi zakładu kredytowego, jeżeli ręczący zakład kredytowy wypłaty wstrzyma lub zawiesi, albo jeżeli co do jego majątku otworzono konkurs, w końcu w razie zabezpieczenia przez osobistą porękę, jeżeli zajdzie chociażby tylko co do jednego ręczyeli jedna z wyżej podanych okoliczności. Ustawowa wysokość procentów zwłoki wynosi stosownie do ustawy z dnia 15. maja 1885, Dz. ust. p. Nr. 77, pięć procentów.

4. Stopę procentową dyskonta, które na mocy §. 22 I części cesarskiego rozporządzenia ma się przyznawać w razie płacenia gotówką, ustanawia się aż do dalszego zarządzenia dla podatku spożywczego od brzezek poniżej jedenastu stopni cukru na 1 procent, a dla podatku spożywczego od brzezek co najmniej jedenastostopniowych na 2 procenty.

Dyskont należy się tylko od należytości podatku spożywczego, pozostajej po odejściu przypadającego ewentualnie opustu podatku, nie zaś także od dodatkowej należytości podatku, którą się ma zapłacić na podstawie urzędowego orzeczenia.

Dozwolony dyskont należy zachować w rejestrze podatku od piwa a z niego sumarycznie przemieścić na końcu miesiąca do subżurnalu podatku spożywczego.

Urząd poborowy ma prowadzić pamiętnik na pokredytowane kwoty podatku od piwa, jakoteż na terminu zapadłości pokredytowanych kwot, z którego dokładnie musi być widać, jaka kwota była pokredytowaną, do jakiego terminu i w jakiej sumie ma nastąpić każda zapłata, ile już zapłacono i ile jeszcze zalega. Nie wpływają zaległe kwoty w naznaczonym czasie, to należy bezzwłocznie donieść władzy skar-

bowej 1. instancji i aż do dalszego polecenia nie przyjmować więcej dalszego oznajmienia z pretensją do kredytu.

5. Z dozwolonego ustawą z dnia 26. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 73. administracji skarbowej prawa żądania akceptu wekslowego na pokredytowaną opłatę od obowiązanego do płacenia podatku, robić się ma użytek u tych producentów piwa, u których kredyt podatku w ciągu jednego miesiąca dosięga lub przekracza przeciętnie sumę 2000 k.

Akcept należy oddać zaraz po upływie każdego miesiąca kalendarzowego urzędowi, któremu poruczono pobór podatku, i ma opiewać na łączną sumę kwot pokredytowanych w upłynionym miesiącu kalendarzowym i na czas pokredytowania.

Jeżeli zabezpieczenie dano przez porękę zakładu kredytowego, stojącego pod nadzorem państwowym, ma weksel, wystawiony przez ten zakład, akceptowany przez obowiązanego do płacenia podatku, być żyrowany przez niego bezpośrednio na wspomniany urząd.

W wypadku zabezpieczenia przez osobistą porękę ma wystawić weksel jeden poręczyciel, akceptować obowiązanego do płacenia podatku, potem ma być żyrowany na drugiego a przez tego na dalszego ręczyciela, zaś przez ostatniego z tychże na urząd, któremu poruczono pobór podatku.

Weksle wystawione według postanowienia ustawy z dnia 16. czerwca 1868 wprost przez władzę skarbową na obowiązanego do płacenia podatku, a to na pokredytowane kwoty podatku spożywczego, na którego pokrycie ustanowiono hipoteczne zabezpieczenie jako przedmiot zastawu albo złożono papiery wartościowe, mogą być zaopatrzone w akcept osobiste przez samego obowiązanego do płacenia podatku każdym razem przy sposobności wniesienia oznajmienia w urzędzie powołanym do pobierania opłaty.

Takie weksle mogą jednak być oddane urzędowi także bez każdorazowej osobistej interwencji obowiązanego do płacenia podatku, wypełnione odpowiednią kwotą pieniężną i terminem zapadłości, oraz zaopatrzone w akcept, równocześnie z oznajmieniem, w którym wypadku ma nastąpić dodatkowo firmowanie czyli podpisanie weksla za władzę skarbową przez położenie podpisów nazwisk poborey i kontrolora.

Jest szczególnie pożądanę, aby miejsce wypłaty w wekslu było oznaczone tam, gdzie się znajduje publiczny zakład kredytowy, jak austriacko-węgierski bank, zakład kredytowy dla handlu i przemysłu itp. albo też ich filie.

We wszystkich innych wypadkach, gdzieby to nie było możliwe, należy oznaczyć w wekslu miejsce wypłaty w siedzibie urzędu powołanego do pobierania podatku spożywczego.

§. 12.

Wywóz piwa za zwrotem podatku.

Co do wywozu piwa za linię cłową z zastrzeżeniem zwrotu podatku obowiązują postanowienia dodatku A.

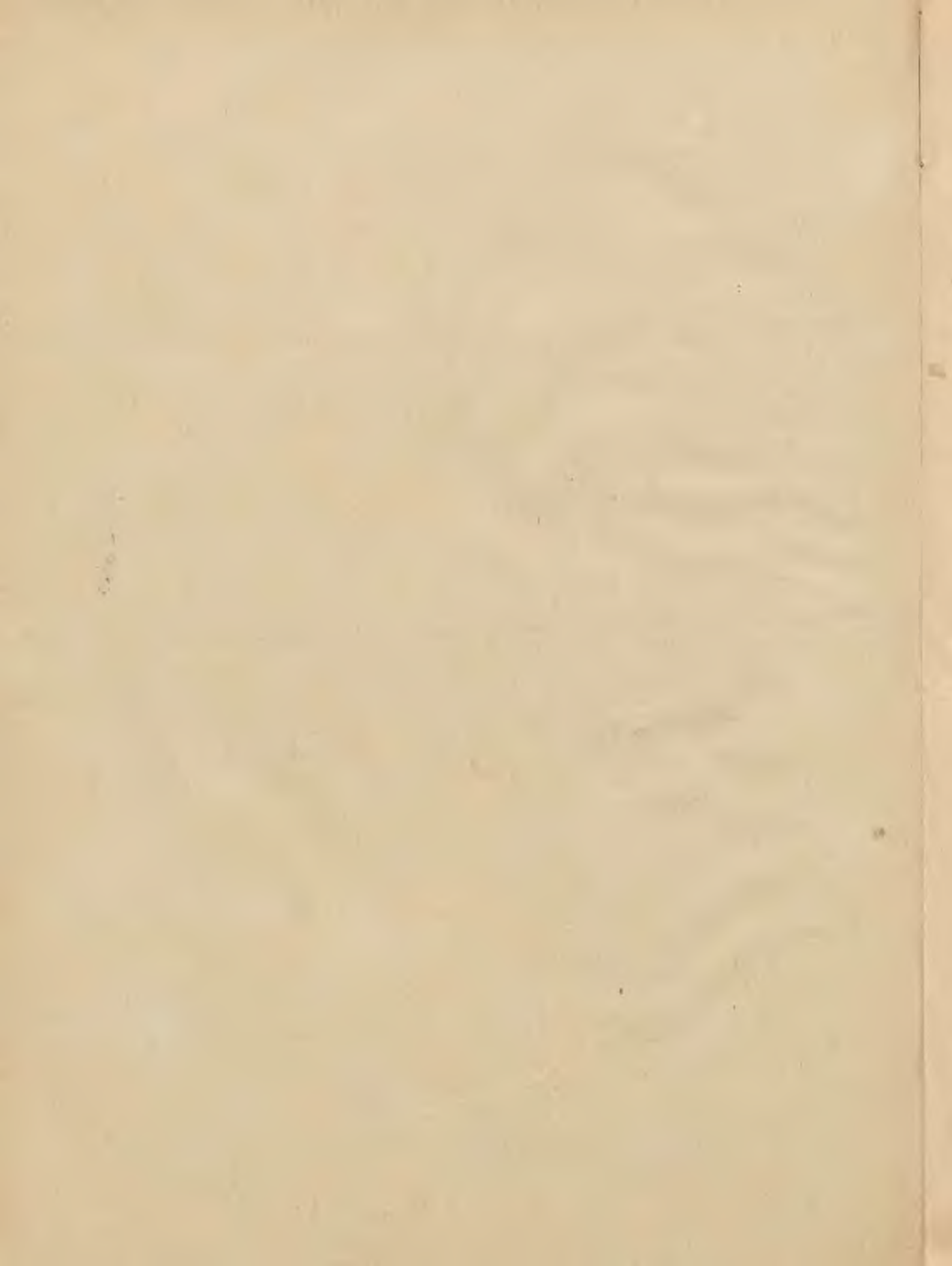
Dodatek A.

§. 13.

Wejście w wykonanie rozporządzenia wykonawczego i uchylenie mocy obowiązującej doychczasowych rozporządzeń wykonawczych.

Powyższe postanowienia nabywają mocy równocześnie z wejściem w wykonanie I. części cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120. natomiast tracą równocześnie moc obowiązującą wszystkie inne nie wymienione wyraźnie jako nadal istniejące rozporządzenia wykonawcze do ustawowych postanowień, dotyczące ogólnego podatku spożywczego od piwa, w szczególności reskrypt ministerjalny z dnia 26. grudnia 1854, Dz. u. p. Nr. 1 z 1855, z dnia 25. kwietnia 1855, Dz. u. p. Nr. 81, z dnia 28. sierpnia 1857, Dz. u. p. Nr. 163, z dnia 14. lipca 1858, Dz. u. p. Nr. 114, z dnia 15. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 100, z dnia 28. kwietnia 1869, Dz. u. p. Nr. 54, z dnia 12. czerwca 1875, Dz. u. p. Nr. 91, z dnia 18. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 73, z dnia 15. listopada 1880, Dz. u. p. Nr. 139, z dnia 11. lutego 1881, Dz. u. p. Nr. 11, i z dnia 18. października 1894, Dz. u. p. Nr. 202.

Kaizl r. w.

Wzór Nr. II
(do §. 7 rozp. wyk.).

Kraj: _____

Nadzór: _____

Oddział straży skarbowej: _____

Rejestr warek

P w Nr. kons. za miesiąc 1

Kierownik ruchu obowiązany jest osobiście, albo przez zastępcę prowadzić urzędownie przygotowany rejestr, w który co do każdej warki należy wpisać zaraz dzień i godzinę

- a) rozpoczęcia opłatnego postępowania,
- b) nadawania płodów do kadzi zaciernej,
- c) rozpoczęcia klarowania,
- d) rozpoczęcia chmielowaru,
- e) spuszczenia brzezki do przyrządu, służącego do badania ilości brzezki.

W tym rejestrze, którego przeglądanie organom skarbowym każdego czasu dozwolone być musi, mają zapisywać te organa wynik urzędowego badania ilości i zawartości ekstraktu brzezki.

Rejestr należy co miesiąc zamknąć i ściągnąć.

Zaniechania zapisywania wspomnianych wyżej dat w przepisany czasie, jakoteż każde fałszywe zapisanie, karane będzie według ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych (§. 16 I. części cesarskiego rozporządzenia.)

Wzór Nr. III

(do §. 7 rozp. wyk.).

Kraj:

Okrąg skarbowy:

Nadzór:

Oddział straży skarbowej:

Rejestr wyrobu

browaru P.

w pod Nr. konskr.

za czas od 1 . . do 1 . .

Wzór Nr. IV
(do §. 7 rozp. wyk.).

Kraj:

Okrag skarbowy:

Nadzór:

Oddzial straży skarbowej:

Rejestr wydatku

browaru P.

w pod Nr. konskr.

za czas od 1 . . do 1 . .

Nr. porząd- kowy	Dzień	Nr. bolety	Nr. izby fermenta- cyjnej	Kadzi fermenta- cyjnych		P i w a	
						ilość	
				Nr.	pojemność	hekto- litrów	litrów

Wzór Nr. V

(do §. 10 rozp. wyk.).

S p i s

oddanych przez podpisanego producenta piwa do oddziału straży skarbowej w
 bolet podatku od piwa i kwitów na dodatkowy podatek od warek piwa,
 wyrobionych w miesiącu 1 . . .

Nr. porządkowy	Bolet podatku od piwa i kwitów na dodatkowy podatek		Wyrobiona brzezka	
	d a t a	Nr.	hektolitrow	stopni cukromierza

Wzór Nr. VI

(do §. 11 rozp. wyk.).

Zapis kaucyjny.

Wolne od stempla.

Podpisany (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania) jest obowiązany jako przedsiębiorca browaru w Nr. kons. złożyć zabezpieczenie na wypadek, jeżeliby mu miał być udzielony kredyt podatku spożywczego od piwa, które ma być wyrobione w tym jego browarze w czasie od do, aż do wysokości k, piszę koron, pod istniejącymi w tym razie i w przyszłości przez dotyczące c. k. władze skarbowe oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami.*)

Albo:

(Podpisanemu udzielono kredyt podatku spożywczego od piwa, które ma być wyrobione w jego browarze w Nr. kons. w czasie od do, aż do kwoty k, piszę koron, pod istniejącymi obecnie na ten wypadek i w przyszłości przez dotyczące c. k. władze skarbowe oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami.

Podpisany jest obowiązany złożyć zabezpieczenie tego kredytu.)

Podpisany daje więc niniejszem c. k. skarbowi państwa w zastaw na zabezpieczenie wspomnianego kredytu podatku aż do kwoty k, pisze koron, wraz z procentami zwłoki w ustawowej wysokości i z wszelkimi kosztami ściągnięcia (dokładne oznaczenia papierów wartościowych według wszelkich ich znamion), które celem uzyskania prawa zastawu złożono w (oznaczenie kasy).**)

Podpisany oświadcza dalej, iż zgadza się z tem, że w razie niezapłacenia w przepisany terminie powyższych kwot wraz z wszelkimi ubocznymi należnościami c. k. skarb państwa jest uprawniony bez dalszych kroków, szczególnie bez jakiegokolwiek sądowej interwencji, sprzedać podane wyżej papiery wartościowe wedle kursu giełdowego, a z uzyskanej ceny zaspokoić zaległości wraz z wszelkimi ubocznymi należnościami.

We wszelkich sporach prawnych, które nie należą według ustawy przed wyłączny sąd, będą w I. instancji wyłącznie kompetentnymi sądy przedmiotowo właściwe, znajdujące się w siedzibie c. k. Prokuratury skarbu w

W dowód czego uwierzytelniony*) podpis.

Data.

Podpis.

*) Ten układ wstępu należy wybrać, jeżeli przedkłada się ten dokument równocześnie z prośbą o kredyt. Jeżeli jednak ma się już załatwienie prośby o kredyt, to należy użyć wstępu według brzmienia umieszczonego w nawiasach. W pierwszym wypadku należy z urzędu dodatkowo uwidocznić w dokumencie odnośne daty reskryptu pozwalającego kredytu (data, liczba, czas trwania pozwolenia i kwota). Legalizacje są wolne od stempla.

***) Papiery wartościowe należy podać według ich wszystkich znamion, a więc: nazwę, datę, numer, numer seryj i oddziałów, liczbę kuponów i talonu.

Wzór Nr. VII

(do §. 11 rozp. wyk.).

Dokument zastawu.*)

Wolne od stempla.

Podpisany (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania) jest obowiązany jako przedsiębiorca browaru w Nr. kons. złożyć zabezpieczenie kredytu na wypadek, jeżeliby mu miał być udzielony kredyt podatku spożywczego od piwa, które ma być wyrobione w tym jego browarze w czasie od do, aż do wysokości k, piszę koron, pod istniejącymi w tym razie i w przyszłości przez dotyczące c. k. władze skarbowe oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami.

Albo:

(Podpisanemu udzielono kredyt podatku spożywczego od piwa, które ma być wyrobione w jego browarze w Nr. kons. w czasie od do, aż do kwoty k, piszę koron, pod istniejącymi obecnie na ten wypadek i w przyszłości przez dotyczące c. k. władze skarbowe oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami.

Podpisany jest obowiązany złożyć zabezpieczenie tego kredytu.)

Podpisany ustanawia więc niniejszem na zabezpieczenie wspomnianego kredytu podatku aż do kwoty k, piszę koron, wraz z procentami zwłoki w ustawowej wysokości i wszelkimi kosztami ściągnięcia (dokładne oznaczenie hipoteki realności) jako hipotekę i udziela swego pozwolenia, aby na oznaczonej właśnie realności mogło być wprost zainstalowane dla c. k. skarbu bezwarunkowe prawo zastawu dla zabezpieczenia kwoty k, wraz z procentami zwłoki i kosztami ściągnięcia aż do najwyższej kwoty koron.

We wszelkich sporach prawnych itd. (jak w poprzednim formularzu).

W dowód czego uwierzytelniony podpis.

Data.

Podpis.

*) Patrz także na uwagę przy poprzednim formularzu. Do próby należy dołączyć w tym wypadku, jeżeli ustanowiono hipotekę jako zabezpieczenie, zawsze najnowszy wyciąg z ksiąg gruntowych.

Wzór Nr. VIII

(do §. 11 rozp. wyk.).

Dokument solidarnej poręki. *)
poręki.

Wolne od stempla.

Gdy (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania) na ten wypadek, gdyby mu udzielony być miał kredyt podatku spożywczego od piwa, które ma być wyrobione w jego browarze w Nr. kons. w czasie od do aż do kwoty k, piszę koron, pod istniejącymi w tym razie i w przyszłości przez c. k. władze skarbowe oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami, ma dać zabezpieczenie tego kredytu,

Albo:

(Gdy panu (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania) udzielono kredyt podatku spożywczego od piwa, które w jego browarze w Nr. kons. w czasie od do ma być wyrobione, aż do kwoty k, piszę koron pod istniejącymi w tym razie i w przyszłości przez c. k. władze skarbowe oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami, szczególnie z obowiązkiem dania odpowiedzialnego zabezpieczenia,) to zobowiązuje się podpisany (bank)
zobowiązują się podpisani (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania)
niniejszem jako $\frac{\text{ręczytel}}{\text{ręczytele}}$ i $\frac{\text{płatnik}}{\text{płatnicy}}$ do należytej i punktualnej zapłaty podatku spożywczego, pokredytowanego na podstawie powyższego udzielenia kredytu, aż do wyżej podanej kwoty wraz z wszelkimi procentami zwłoki w ustawowej wysokości i wszelkimi kosztami ściągnięcia.

We wszystkich sporach prawnych itd. (jak w poprzednim formularzu).

W dowód czego uwierzytelniony podpis.
uwierzytelnione podpisy.

Data.

Podpis.Podpisy.

*) Patrz także na uwagę przy formularzu Nr. VI. — W przypadku, gdyby ten sam przedsiębiorca browaru miał prosić w ciągu jednej kampanii o udzielenie dalszych kredytów za poręką tego samego zakładu bankowego, to należy umieścić ze względu na przegląd następujący dodatek w następujących dokumentach poręki po klauzuli jurysdykcji sądowej, przed datą i podpisami:

„Przez to pozostaje niezmienioną poręka ustanowiona dokumentem ddo, co do kredytu podatku dozwolonego reskryptem c. k. z dnia 1
L. na czas od do aż do kwoty“

Załącznik A

(do §. 9 rozp. wyk.)

Pouczenie**o oznaczeniu zmiany w objętości brzezki, jeżeli jej ilość zbadano przy wyższej aniżeli normalnej temperaturze (+ 14° Réaumur'a).**

Jeżeli ilość brzezki zbadano przy wyższej temperaturze aniżeli + 14° Réaumur'a (normalna temperatura), to należy oznaczyć zmianę w objętości, która odpowiada różnicy pomiędzy temperaturą brzezki, przy której zbadano ilość, a normalną temperaturą, zapomocą przyległej tablicy redukcyjnej w następujący sposób:

Naprzód sprawdza się na podstawie wskazań klamer pozorną objętość, to jest ilość brzezki bez względu na temperaturę i równocześnie bada się przy każdej klamrze temperaturę brzezki zwykłym termometrem (Réaumur'a).

Przy badaniu temperatury, do czego nie można używać wtopionego w normalnym cukromierzu termometru, należy ułamki stopnia zaokrąlać zawsze na najbliższy wyższy stopień. Miałaby się okazać przy tej lub owej klamrze temperatura wyższa o jeden stopień aniżeli przy innych klamrach, to należy wziąć tę temperaturę za podstawę do dalszego obliczenia.

Z tej, w ten sposób znalezionej pozornej objętości brzezki w hektolitrach i z temperatury brzezki zbadanej w całych stopniach Réaumur'a, wynajduje się prawdziwą objętość brzezki, jeżeli pozorną objętość brzezki pomnoży się przez odpowiadający oznaczonej temperaturze mnożnik redukcyjny tablicy redukcyjnej. Poczyn daje ilość litrów, które należy odciągnąć od pozornej objętości brzezki, oznaczonej w hektolitrach.

Okazał się przy tym iloczynnie ułamki jednego litra, to należy je opuścić. Przyjąwszy, że sprawdzono wybitą na chłodnik ilość brzezki w chwili zbadania na 87·5 hektolitrów, a temperaturę + 34·5, okrągło 35°, to okazuje się według przyległej tablicy redukcyjnej mnożnik redukcyjny 0·75 litra na hektoliter brzezki.

Jeżeli pomnoży się pozorną ilość brzezki 87·5 przez ten mnożnik redukcyjny, to iloczyn daje 65·625 okrągło 65 litrów, to jest ową ilość, którą należy odjąć od pozornej objętości 87·5 hektolitrów. Rzeczywista ilość brzezki wynosić przeto będzie w tym wypadku: 87·5 — 0·65 = 86·85 hektolitrów.

Okoliczność, z jakiego materiału zrobiono chłoduik, nie wpływa na to obliczenie.

W razie redukcji objętości w sposób wyżej przepisany, musi się zbadać zawartość ekstraktu brzezki bezwarunkowo bezpośrednio po zbadaniu ilości. Gdy jednakże brzezki o wyższej temperaturze aniżeli + 24° Réaumur'a nie można zaraz stopniować, należy próbkę, którą się bierze w chwili zbadania ilości na chłodniku w celu oznaczenia zawartości ekstraktu, ochronić przed wyparowaniem przez przechowanie jej w zamkniętem albo przynajmniej przykrytem naczyniu.

Tablica redukcyjna

do oznaczenia prawdziwej objętości brzezki, wymierzonej przy wyższej anizeli normalnej temperaturze.

Temperatura wymierzonej brzezki w stopniach według Réaumur'a	Zmiana w objętości dla każdego hektolitra brzezki wyrażona w litrach	Temperatura wymierzonej brzezki w stopniach według Réaumur'a	Zmiana w objętości dla każdego hektolitra brzezki wyrażona w litrach	Temperatura wymierzonej brzezki w stopniach według Réaumur'a	Zmiana w objętości dla każdego hektolitra brzezki wyrażona w litrach
14	0	36	1·0	58	2·25
15					
16					
17					
18					
19	0·25	41	1·25	63	2·50
20					
21					
22					
23					
24	0·5	46	1·5	68	3·0
25					
26					
27					
28					
29	0·75	51	1·75	73	3·25
30					
31					
32					
33					
34	0·75	56	2·0	78	3·75
35					
36					
37	0	42	1·0	64	2·75
38					
39					
40	0·25	47	1·25	69	3·0
41					
42					
43	0·5	52	1·5	74	3·25
44					
45					
46	0·75	57	1·75	79	3·50
47					
48					
49	0	62	1·0	84	2·75
50					
51					
52	0·25	67	1·25	89	3·0
53					
54					
55	0·5	72	1·5	94	3·25
56					
57					
58	0·75	77	1·75	99	3·50
59					
60					
61	0	82	1·0	104	2·75
62					
63					
64	0·25	87	1·25	109	3·0
65					
66					
67	0·5	92	1·5	114	3·25
68					
69					
70	0·75	97	1·75	119	3·50
71					
72					
73	0	102	1·0	124	2·75
74					
75					
76	0·25	107	1·25	129	3·0
77					
78					
79	0·5	112	1·5	134	3·25
80					
81					
82	0·75	117	1·75	139	3·50
83					
84					
85	0	122	1·0	144	2·75
86					
87					
88	0·25	127	1·25	149	3·0
89					
90					
91	0·5	132	1·5	154	3·25
92					
93					
94	0·75	137	1·75	159	3·50
95					
96					
97	0	142	1·0	164	2·75
98					
99					
100	0·25	147	1·25	169	3·0
101					
102					
103	0·5	152	1·5	174	3·25
104					
105					
106	0·75	157	1·75	179	3·50
107					
108					
109	0	162	1·0	184	2·75
110					
111					
112	0·25	167	1·25	189	3·0
113					
114					
115	0·5	172	1·5	194	3·25
116					
117					
118	0·75	177	1·75	199	3·50
119					
120					
121	0	182	1·0	204	2·75
122					
123					
124	0·25	187	1·25	209	3·0
125					
126					
127	0·5	192	1·5	214	3·25
128					
129					
130	0·75	197	1·75	219	3·50
131					
132					
133	0	202	1·0	224	2·75
134					
135					
136	0·25	207	1·25	229	3·0
137					
138					
139	0·5	212	1·5	234	3·25
140					
141					
142	0·75	217	1·75	239	3·50
143					
144					
145	0	222	1·0	244	2·75
146					
147					
148	0·25	227	1·25	249	3·0
149					
150					
151	0·5	232	1·5	254	3·25
152					
153					
154	0·75	237	1·75	259	3·50
155					
156					
157	0	242	1·0	264	2·75
158					
159					
160	0·25	247	1·25	269	3·0
161					
162					
163	0·5	252	1·5	274	3·25
164					
165					
166	0·75	257	1·75	279	3·50
167					
168					
169	0	262	1·0	284	2·75
170					
171					
172	0·25	267	1·25	289	3·0
173					
174					
175	0·5	272	1·5	294	3·25
176					
177					
178	0·75	277	1·75	299	3·50
179					
180					
181	0	282	1·0	304	2·75
182					
183					
184	0·25	287	1·25	309	3·0
185					
186					
187	0·5	292	1·5	314	3·25
188					
189					
190	0·75	297	1·75	319	3·50
191					
192					
193	0	302	1·0	324	2·75
194					
195					
196	0·25	307	1·25	329	3·0
197					
198					
199	0·5	312	1·5	334	3·25
200					
201					
202	0·75	317	1·75	339	3·50
203					
204					
205	0	322	1·0	344	2·75
206					
207					
208	0·25	327	1·25	349	3·0
209					
210					
211	0·5	332	1·5	354	3·25
212					
213					
214	0·75	337	1·75	359	3·50
215					
216					
217	0	342	1·0	364	2·75
218					
219					
220	0·25	347	1·25	369	3·0
221					
222					
223	0·5	352	1·5	374	3·25
224					
225					
226	0·75	357	1·75	379	3·50
227					
228					
229	0	362	1·0	384	2·75
230					
231					
232	0·25	367	1·25	389	3·0
233					
234					
235	0·5	372	1·5	394	3·25
236					
237					
238	0·75	377	1·75	399	3·50
239					
240					
241	0	382	1·0	404	2·75
242					
243					
244	0·25	387	1·25	409	3·0
245					
246					
247	0·5	392	1·5	414	3·25
248					
249					
250	0·75	397	1·75	419	3·50
251					
252					
253	0	402	1·0	424	2·75
254					
255					
256	0·25	407	1·25	429	3·0
257					
258					
259	0·5	412	1·5	434	3·25
260					
261					
262	0·75	417	1·75	439	3·50
263					
264					
265	0	422	1·0	444	2·75
266					
267					
268	0·25	427	1·25	449	3·0
269					
270					
271	0·5	432	1·5	454	3·25
272					
273					
274	0·75	437	1·75	459	3·50
275					
276					
277	0	442	1·0	464	2·75
278					
279					
280	0·25	447	1·25	469	3·0
281					
282					
283	0·5	452	1·5	474	3·25
284					
285					
286	0·75	457	1·75	479	3·50
287					
288					
289	0	462	1·0	484	2·75
290					
291					
292	0·25	467	1·25	489	3·0
293					
294					
295	0·5	472	1·5	494	3·25
296					
297					
298	0·75	477	1·75	499	3·50
299					
300					

Dodatek A

(do §. 12 rozp. wyk.),

dotyczący wywozu piwa za linię cłową za zwrotem podatku.

1. Pozwolenie na wywóz.

Do wywozu piwa za linię cłową z zastrzeżeniem zwrotu podatku potrzeba osobnego pozwolenia przynależnej władzy skarbowej I instancji.

Tego pozwolenia udziela się w skutek prośby na czas trwania jednego roku producentom piwa, a jeżeli rozchodzi się o zwrot podatku w myśl §. 23, l. 1. I. części cesarskiego rozporządzenia bez uwzględnienia zawartości ekstraktu brzezki, także zaprotokołowanym sędownie handlarzom piwa, tym jednakże tylko wtenczas, jeżeli zobowiążą się zezwolić organom skarbowym wglądać w swoje książki. Nie mogą otrzymać pozwolenia te osoby, które w ciągu trzech lat, licząc w tył od dnia wniesienia prośby, były prawomocnie zasądzone na karę za przemytnictwo lub ciężkie przekroczenie przepisów o opodatkowaniu piwa, lub też za ciężkie przekroczenie przepisów o obrocie cłowym. Wyjątków od tego dozwolić może Ministerstwo skarbu w wypadkach godnych uwzględnienia.

W razie nadużycia należy zaraz odebrać pozwolenie, niezależnie od skutków naznaczonych ustawą karną o przekroczeniach skarbowych.

Może ono być także odebrane, jeżeli przysyłający nie wypełnia ciężących na nim obowiązków, albo jeżeli odpadnie jeden z warunków. pod którymi udzielono tego pozwolenia.

W prośbie o pozwolenie na wywóz piwa ma producent piwa podać w szczególności, według którego z wymienionych w §. 23, I. części cesarskiego rozporządzenia sposobów ma być zwracany podatek za piwo wywiezione przez niego poza linię cłową.

Można obrać zawsze tylko jeden z tych sposobów; obrany sposób zwrotu podatku może być zamieniony na inny, ustawowo dozwolony sposób za poprzednim, w swoim czasie do władzy skarbowej I instancji wniesionem doniesieniem.

Jeżeli piwowar wybierze podany w §. 23, l. 2. lit. b) I. części cesarskiego rozporządzenia wymiar zwrotu podatku, to obowiązany jest dostarczyć wraz z opakowaniem flaszek potrzebnych do przechowania próbek piwa i ponosić koszt, połączone z posyłaniem próbek piwa do zakładu, który je bada, oraz koszt ich badania.

2. Deklaracja wywozu.

Każdy, któremu udzielono pozwolenie na wywóz piwa z zastrzeżeniem zwrotu podatku. ma ile razy zamierza je wywieść, wnieść do dotyczącego oddziału straży skarbowej deklarację według przyległego wzoru Nr. I w dwóch egzemplarzach, a w wypadku wymienionym w §. 23, l. 2, lit. b) I. części cesarskiego rozporządzenia w trzech egzemplarzach i wypełnić dokładnie rubryki przeznaczone na oświadczenie.

Wolno podać zawartość każdej beczki zamiast w litrach, w ćwierć, pół i całych hektolitrach, jeżeli pojemność poszczególnych beczek osiąga co najmniej podaną miarę.

Powtarzają się dla większej ilości beczek, następujących bezpośrednio po sobie, podane cyfry wagi, względnie miary, to potrzeba je tylko raz wstawić.

W słowach i cyfrach należy uwidocznić dane, wpływające na wymiar zwrotu podatku, a odnoszące się do zawartości ekstraktu brzezki, wyrobionej

Wzór Nr. I.

w sześciu ostatnich miesiącach przed wywozem, wypadającej przeciętnie na jeden hektoliter, dalej pierwotnie opodatkowaną zawartość ekstraktu brzezki zarodowej, jakoteż przypadającą kwotę zwrotu podatku.

W szczególności należy zważać na to co następuje:

- a) Żadna przesyłka nie może wynosić mniej, aniżeli 100 litrów piwa; nadto musi każda beczka, jeżeli przesyła się piwo w beczkach, mieć pojemność co najmniej 25 litrów.

Wymagałyby stosunki wywozu jakiegoś browaru tego, by wywożono piwo za granicę za zwrotem podatku także w beczkach na $\frac{1}{8}$ hektolitra, to można prosić Ministerstwo skarbu o wyjątkowe zezwolenie.

W razie wywozu piwa w flaszkach, należy ilość piwa podać według ilości i pojemności flaszek, n. p. 200 flaszek po 0·5 litra.

Pojemność flaszki należy podawać zawsze według pełnych dziesiętnych litra; ułamki jednej dziesiętnej litra opuszcza się.

W jednym i tem samym kollo mogą się znajdować tylko flaszki jednego i tego samego kształtu i wielkości.

Posyłający ma w urzędzie przesyłającym złożyć wzory flaszek każdego kształtu i wielkości, których chce używać do wywozu piwa. Na każdej próbnej flaszcze musi być umieszczona i pieczęcią przytwierdzona kartka podająca pojemność.

- b) Jeżeli żąda się zwrotu podatku po myśli §. 23, l. 2, lit. b) I części cesarskiego rozporządzenia, to można na podstawie jednego i tego samego oznajmienia wywozu wysłać tylko takie piwo, co do którego żąda się zwrotu podatku według tej samej zawartości ekstraktu.
- c) Przeznaczone do wywozu piwo, jeżeli wywozi się je w beczkach, musi się znajdować w cechowanych beczkach, nadających się do nałożenia urzędowego zamknięcia przepisane dla kollo.

Flaszki napełnione piwem, należące do jednej przesyłki co najmniej 100-litrowej, muszą się znajdować w skrzyniach, koszykach lub beczkach, nadających się do nałożenia całkiem pewnego urzędowego zamknięcia przepisane dla kollo, a mianowicie w każdym poszczególnym kollo w liczbie podzielnej przez 10, 12 albo 25.

- d) Na żądanie można zamiast zamknięcia na kollo, nałożyć zamknięcie na przestrzeń ładunkową w razie przesyłek koleja, jeżeli browar połączony jest torcem kolejowym z odnośnym dworcem kolejowym.

Władza skarbową pierwszej instancji może zezwolić na zamknięcie przestrzeni ładunkowej także w tych wypadkach, w których w siedzibie odnośnego browaru znajduje się stacja kolei żelaznej lub statków parowych. Koszta urzędowego konwoju posyłki do stacji, potrzebnego w razie tego zezwolenia, ma ponosić strona.

- e) Potrzeba dodać alkoholu do przesyłki piwa, przeznaczonego do wywozu za morze, to należy podać wysokość tego dodatku w litrach alkoholu.

Ten dodatek nie może jednak przekraczać 1·5 litra na hektoliter piwa.

3. Sprawdzenie piwa, które ma być wywiezione.

I. Jeżeli wywozi się piwo z zastrzeżeniem zwrotu podatku, o czem mowa w §. 23, l. 1. I. części cesarskiego rozporządzenia, to organa skarbowe badają jakość przesyłki, porównują ją z deklaracją, nakładają urzędowe zamknięcie, stwierdzają wykonanie czynności na tylnej stronie obydwóch egzemplarzy deklaracji i wręczają stronie jeden egzemplarz deklaracji, który ma towarzyszyć przesyłce aż do wystąpienia.

II. Żąda piwowar zwrotu podatku według wartości ekstraktu, wypadającej przeciętnie na jeden hektoliter brzezki, wyrobionych w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem (§. 23, l. 2, lit. a I. części cesarskiego rozporządzenia), to ma podać w deklaracji wywozu tę przeciętną zawartość ekstraktu. Przez owych ostatnich sześć miesięcy należy rozumieć sześć miesięcy bezpośrednio poprzedzających miesiąc, w którym wywóz następuje, tak, że jeżeli n. p. wywóz ma nastąpić 14. lipca, to należy zwrócić podatek według zawartości ekstraktu przypadającej przeciętnie na jeden hektoliter brzezki, wyrobionej w miesiącach styczniu do włącznie czerwca.

Tę przeciętną zawartość ekstraktu ma się w ten sposób obliczyć, że dzieli się łączną ilość stopni hektolitrowych ekstraktu, od których w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem podatek opłacono, względnie przypisano, przez łączną ilość hektolitrow brzezki, wyrobionej według urzędowego skonstatowania. Ułamki jednego stopnia cukromierza, które wynoszą mniej aniżeli jedna dziesiętna stopnia, opuszcza się w ilorazie.

III. Żąda producent piwa zwrotu podatku za piwo, przeznaczone do wywozu za linię cłową, według pełnej opodatkowanej i przez urzędowe zbadanie piwa stwierdzonej pierwotnej zawartości ekstraktu w zarodowej brzezce (§. 23, l. 2, lit. b I. części

cesarskiego rozporządzenia), to należy oprócz podanych wyżej pod I zarządzeń przestrzegać w szczególności jeszcze tego co następuje:

- a) Urzędowa czynność przy wywozie piwa musi się odbyć bezwarunkowo w browarze producenta piwa. Narosłe ewentualnie przez to większe wydatki administracji skarbowej ma pokryć wysyłający.
- b) Badania, jakie ma się przedsięwziąć przy odprawie przesyłki, ma się dokonać zawsze w obecności dwóch urzędników skarbowych, a mianowicie urzędnika straży skarbowej, urzędu cłowego lub urzędu podatkowego, względnie organu technicznej kontroli skarbowej.
- c) Celem oznaczenia pierwotnej zawartości ekstraktu w zarodowej brzezce — to jest w brzezce, z której pochodzi piwo przeznaczone do wywozu — należy wziąć próbki.

Te próbki mogą być wzięte w dwojaki sposób a mianowicie:

- aa) z kufy składowej,
- bb) z przygotowanych już do wywozu, piwem napełnionych beczek przewozowych.

W wypadku aa) należy przed i w czasie ściągania wężem piwa, które się ma wywieść, z kufy składowej do beczek przewozowych, wziąć cztery próbki po jednym litrze, a mianowicie z różnych warstw kufy składowej.

Pierwszą próbkę należy wziąć przed ściąganiem, ostatnią przy końcu ściągania a obydwie inne prawie w środku ściągania wężem.

Wzięte z rozmaitych warstw poszczególne próbki należy potem zlać w jedno naczynie, które należy starannie oczyścić i w każdym razie przepłukać poprzednio piwem, z którego się ma wziąć próbki, dobrze wymieszać i napełnić temi próbkami trzy flaszki o pojemności po 1 litrze, których ma dostarczyć strona, a które mają być całkiem czyste i poprzednio wypłukane piwem, które się ma wywieść.

Nic nie przeszkadza temu, by poprzednio zmieszać piwo, przeznaczone do wywozu, z kilku kuf składowych razem, jeżeli się je zmiesza w kufie składowej, z której się ma brać próbki, lub w naczyniu przeznaczonem do zmieszania. Jeżeli się zaś ma przelewać piwo do beczek przewozowych bezpośrednio z kilku kuf składowych, to musi się brać wspomniane próbki osobno z każdej kufy składowej i oznaczyć ilości piwa, przeznaczone do wywozu, do których te oddzielne próbki należą. Organa skarbowe mają dokładnie dozorować

przelewania piwa z kufy składowej do beczek przewozowych, a gdyby beczki przewozowe nie miały być zaraz urzędownie zamknięte, postarać się o to, aby wysłano tylko te same beczki przewozowe bez żadnej zmiany ich zawartości.

W wypadku bb) należy wziąć wyrwykowe próbki z beczek przewozowych, na których wybór nie należy dozwolić stronie żadnego wpływu, zlać razem i po należytem wymieszaniu napełnić nimi w przepisany sposób równie trzy próbne flaszki.

Wystarczy, jeżeli się z każdych 20 beczek posyłki weźmie próbkę z jednej beczki, a z możliwej reszty poniżej 20 beczek z jednej beczki. W każdym razie zatem także wówczas, jeżeli w ogóle jest mniej niż 20 beczek, muszą być wzięte próbki najmniej z dwóch beczek każdej posyłki. W razie wysłania piwa w fiaskach, należy te próbki brać z poszczególnych kolli w ten sposób, że poszczególne flaszki wyjmując się z tych kolli, które wzięto wyrwykowo do próby i przesyła się je do badania.

Flaszki z próbkami należy w obydwóch wypadkach szczelnie zatkać i opieczętować tak pieczęcią urzędową, jakoteż pieczęcią strony.

Celem stwierdzenia tożsamości należy opatrzyć każdą próbkę karteczką papieru, z której by można odczytać te dane, które są potrzebne do wypełnienia certyfikatu rozbioru (punkt 1 i 6, ustęp I wzoru II). Ażeby zapobiedz zamianie próbek, należy karteczki papieru przypieczętować do fiasek z próbkami.

Dopiero po wzięciu próbek można dodawać alkohol do piwa, przeznaczonego do zamorskiego wywozu (l. 2. lit. e).

Po wzięciu próbek nakłada się urzędowe zamknięcie na przewozowe beczki, względnie przy fiaskowym piwie na skrzynie, koszyki albo beczki, w których znajdują się flaszki, albo przy zastosowaniu zamknięcia ładunkowego na odnośne przestrzenie ładunkowe.

- d) Z napełnionych wziętą próbką i zapieczętowanych trzech fiasek, albo jeżeli się miało ściągać próbki z dwóch lub więcej kuf składowych, z każdych trzech fiasek, należy przestać zaraz do jednej ze stacyj, upoważnionych do wystawienia certyfikatów rozbioru jedną fiaskę, po poprzednim okryciu jej słomą lub rogózką i włożeniu ją w skrzynkę drewnianą, wysłaną trocinami albo kielkami siodu, sieczką itp.

Dwie inne próbki należy jako rezerwowe próbki oddać za potwierdzeniem odbioru browarowi celem starannego przechowania przez trzy miesiące.

e) Ministerstwo skarbu wyznacza urzędy, które są upoważnione do urzędowego badania urzędownie wziętych próbek piwa i do wystawiania certyfikatów rozbioru.

Badania próbek piwa, które przedsięwzięć mają przeznaczone do tego instytutu, względnie urzędy, dokonać się ma według odnośnej instrukcyi, zawartej w załączniku 4. W tej instrukcyi nie opisuje się poszczególnych i bez tego znanych sposobów obchodzenia się i aparatów i podaje się bliżej sposób postępowania tylko o tyle, o ile to konieczne jest, aby usunąć wszelką wątpliwość rzeczoznawcy, któremu powierzono zbadanie piwa, co do sposobu wykonania.

Badanie próbek ma się z reguły ograniczyć na punkta 1 do 6 instrukcyi.

Taksę za ten rodzaj badania poda się w dotyczącem pozwoleniu.

Jeżeli rozchodzi się o posyłkę wywozową, przeznaczoną do Włoch, przy której wzięto próbkę w sposób przepisany wyżej pod lit. c, aa, to może piwowar żądać, ażeby ten sam zakład, względnie urząd wystawił certyfikat potrzebny ewentualnie dla ocenia w Włoszech.

Jeżeli badanie da uderzające wyniki albo nasunie wątpliwości, które każą wnosić, że dodano coś do piwa, co miało sprawić, iż badanie skierowane ku oznaczeniu zawartości ekstraktu w zarodowej brzezce daje większy wynik aniżeli ten, który odpowiada zarodowej brzezce, to należy przystąpić do zupełnego rozbioru piwa (alkohol, wyciąg, cukier, ulegające przemianie węglowodany, gliceryna, łączna kwasowość, lotne kwasy, pierwiastki mineralne i badanie mikroskopijne).

Za ten zupełny rozbiór naznacza się takse 40 k, którą jednakże ma strona zwrócić tylko wtenczas, jeżeli badanie uzasadniło powzięte podejrzenie.

Instytut, któremu poruczono badanie próbek piwa, względnie odnośny urząd dla badania, ma posłać po zbadaniu z wszelkim pośpiechem urzędowi, przez który posyłka ma wystąpić, certyfikat rozbioru, który ma być wystawiony według przyległego wzoru Nr. II w dwóch egzemplarzach, a to celem przeprowadzenia czynności według l. 5. ainea 11 i 12 tego dodatku.

4. Postanowienia co do przewozu posyłki aż do urzędu, przez który wywóz ma nastąpić.

W czasie przewozu posyłki aż do urzędu, przez który wywóz ma nastąpić, należy przestrzegać prze-

pisów istniejących dla przewozu nieoclonionych przekazanych towarów przywozowych, które są mianowicie zawarte w §§. 155 do 164 ordynacyi cłowej i monopolowej.

Według tego obowiązany jest przewoźnik przechować starannie unikat deklaracyi wywozowej, uchronić od uszkodzenia urzędowe zamknięcia i trzymać się oznaczonej w deklaracyi drogi i czasu przeznaczonego do jej przebycia.

Najbliższemu urzędowi cłowemu lub najbliższemu oddziałowi straży skarbowej musi się niezwłocznie donieść o wszelkich zdarzeniach, w skutek których

a) okazuje się rzeczą konieczną zboczyć z oznaczonej naprzód drogi, złożyć posyłkę po za urzędowym składem, albo ją przeładować, albo przekroczyć czas, wyznaczony dla nadejścia posyłki w urzędzie cłowym, albo w skutek których

b) zmieniła się jakość posyłki albo podana waga, albo uległo uszkodzeniu zewnętrzne opakowanie schowków, zamknięcie naruszono, albo stało się ono niemożliwem do poznania, zatarło się oznaczenie pak i schowków albo uległo zniszczeniu.

Piwo znajdujące się pod urzędowym zamknięciem, można w całości lub w części pozostawić w królestwach i krajach zastępowanych w Radzie państwa, tylko musi się go w tym wypadku dostawić do najbliższego urzędu cłowego lub najbliższego oddziału straży skarbowej w tym celu, aby można zdjąć urzędowe zamknięcie z pozostawionych beczek, względnie opakowań, względnie aby można odpisać na deklaracyi pozostawioną część posyłki.

Pozostawienie posyłki piwa, co do której urzędowanie już przeprowadzono, w kraju, nie uwalnia jednak piwowara od płacenia kosztów, połączonych z badaniem próbek.

5. Sprawdzenie posyłki przez urząd, przez który ma wystąpić.

Do przeprowadzenia urzędowej czynności przy wywozie posyłek piwa z zastrzeżeniem zwrotu podatku, upoważnione są wszystkie główne urzędy cłowe na granicy i te uboczne urzędy cłowe I klasy na granicy, które uprawniono wyraźnie osobnem ogłoszeniem do tych czynności.

Uprawnienie głównych urzędów cłowych, znajdujących się wewnątrz obszaru cłowego, do urzędowej czynności odprawiania piwa wywozowego za zwrotem podatku, ogranicza się na ruch kolejami żelaznymi lub parostatkami pod zamknięciem przestrzeni ładunkowej.

Nadeszła posyłka w ciągu czasu przepisanego w deklaracji do urzędu, przez który ma wystąpić, przestrzegano w czasie przewozu do tego urzędu istniejących przepisów, znajdują się beczki, względnie kolli i urzędowe zamknięcia w nienaruszonym stanie i osiągnięte się przy zewnętrznym i wewnętrznym badaniu przekonanie o zupełnej zgodności posyłki z deklaracją, to odprawia ten urząd posyłkę do wywozu za linię cłową i czuwa nad tem, aby rzeczywiście za granicę wystąpiła.

Urzędowego badania posyłki piwa w urzędzie na granicy, przez który ma wystąpić, dokonać ma trzech urzędników, z których jeden musi być jednym z urzędników przełożonych a jeden urzędnikiem straży skarbowej (komisarz straży skarbowej, ewentualnie respicyent).

Wewnętrzne badanie posyłki piwa przez urząd, przez który ono wystąpić ma, odpada, jeżeli przy odprawie przesyłki do wywozu zbadają ją dwa organa skarbowe, z których przynajmniej jeden jest urzędnikiem, jeżeli urzędowe zamknięcie i zewnętrzny stan posyłki znajdują się w porządku i nie zachodzą zresztą żadne inne wątpliwości.

Jeżeli się żąda zwrotu podatku po myśl §. 23, l. 2, lit. b, I. części cesarskiego rozporządzenia, to należy w tym wypadku, gdy okaże się nieodzowna konieczność wewnętrznego zbadania przez urząd, przez który posyłka ma wystąpić, wziąć z poszczególnych beczek wyrwykowe próbki, na których wybór stronie wpływu nie należy dozwolnić, zlać razem i po należytem wymięszeniu w przepisany sposób nalać do próbnych flaszek i postać do zbadania.

Wystarczy, jeżeli z każdych 20 beczek posyłki jedną beczkę, a z możliwej reszty niżej 20 beczek, jakoteż w razie, gdy w ogóle mniej jest niż 20 beczek, tylko jedną beczkę się otworzy. W razie posyłek piwa we flaszkach, należy te próbki wziąć z poszczególnych kolli w ten sposób, że wyjmuje się poszczególne flaszki z tych kolli, których się używa do wyrwykowej próby, opieczetowuje się i przesyła się do zbadania.

Jeżeli się żąda zwrotu podatku według §. 23, l. 1 albo l. 2, lit. a I. części cesarskiego rozporządzenia, to należy obydwa egzemplarze deklaracji (unikat, duplikat) opatrzyć w potwierdzenie wystąpienia. Unikat należy wydać stronie celem podniesienia kwoty zwrotu podatku, zaś duplikat dołączyć do rejestru notatkowego.

Jeżeli zaś zależy zwrot podatku, jak to ma miejsce przy jego wymiarze według §. 23, l. 2, lit. b

I. części cesarskiego rozporządzenia, od wyniku zbadania przesłanej próbki piwa, to należy poprzód opatrzyć unikat i duplikat deklaracji tylko notatką wystąpienia ilości piwa, zarazem zaś dać stronie na trzecim egzemplarzu deklaracji potwierdzenie opiewające tylko na wywóz ilości piwa.

Skoro tylko nadejdzie certyfikat rozbioru, uwiadczenia się według tego ustanowioną urzędownie zawartość ekstraktu w obydwóch egzemplarzach (unikat i duplikat) deklaracji i jeżeli niema powodu do podniesienia jakiego zarzutu, a także żadne inne wątpliwości nie zachodzą, należy po obliczeniu kwoty zwrotu podatku wydać stronie unikat celem podniesienia zwrotu, duplikat zaś dołączyć do notatkowego rejestru.

Jeden z dwóch egzemplarzy certyfikatu rozbioru należy dołączyć do unikatu a drugi do duplikatu deklaracji wywozu. Zachodzi zaś jakaś wątpliwość, to należy wstrzymać wydanie unikatu stronie i zasięgnąć przedtem rozstrzygnięcia przełożonej władzy.

Kwotę zwrotu podatku oblicza się w wypadkach, w których ma być wymierzona według rzeczywistej albo przeciętnej zawartości ekstraktu w zarodkowej brzeczce, z uwzględnieniem postanowień §. 23, I. części cesarskiego rozporządzenia.

Tytułem zaniku opodatkowanej ilości brzeczki, powstałego przez fermentację, leżenie na składzie itd. zwraca się, bez względu na rodzaj wymiaru zwrotu podatku w myśl §. 23, ostatni ustęp I. części cesarskiego rozporządzenia $6\frac{1}{2}$ procentów wymierzonej kwoty zwrotu podatku.

6. Wypłata zwrotu podatku.

Zwrot podatku za wywiezione piwo wypłaci się przesyłającemu według jego wyboru albo w tym urzędzie skarbowym, w którym płaci podatek spożywczy przy wyrobieniu, albo w urzędzie, przez który piwo wystąpiło, jeżeli ten leży w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa.

Kwotę, którą się ma zwrócić, wypłaca się za nieostępowanym kwitem, do którego załączyć należy potwierdzenie wystąpienia, a jeżeli istnieje z państwem, do którego piwo przeznaczono, odnośna umowa, także deklarację opatrzoną w dotyczące potwierdzenie wystąpienia.

Prawo żądania zwrotu podatku gaśnie, jeżeli się go nie żąda w ciągu trzech miesięcy, licząc od dnia wystawienia potwierdzenia wystąpienia.

Wzór Nr. I

(do dodatku A, l. 2).

Kraj: _____

Okrąg skarbowy: _____

Oddział straży skarbowej: _____

1. Oddano dnia
2. Wciągnięto w pamiętnik pod porz. Nr.
3. Zbadano i porównano deklarację z jej unikatem
duplikatem
ewent. tryplikatem

Deklaracya**(unikat, duplikat, tryplikat).**

Podpisany N. N. piwowar w Nr. k., oznajmia
c. k. oddziałowi straży skarbowej w na podstawie pozwolenia c. k.
w z dnia l. wywóz za linię cłową
wewnątrz omówionej posyłki piwa z zastrzeżeniem zwrotu podatku spożywczego przez $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ urząd
cłowy w

(Miejsce i data.)

N. N.,
piwowar.

Przepisowo sprawdzoną posyłkę odpra-
wiono z obowiązkiem dostawienia jej celem prze-
prowadzenia urzędowania przy jej wywozie do
 $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ urzędu w aż do
. 1

C. k. Oddział straży skarbowej (miejsce)

dnia 1

N. N.,
komisarz straży skarbowej.

N. N.,
nadstrażnik skarbowy.

 L. S.

II. Urzędowy wywód spostrzeżeń.

	1	ilość, gatunek, znak i numer kollo	Wynik badania ze względu na
	2	jakość piwa	
	3	stopnie cukromierza piwa przy + 14° Réaumur'a po wydzielaniu kwasu węglowego	
	4	$\frac{N}{I}$ w każdej beczce (flaszkiach)	Ilość piwa
	5	$\frac{N}{I}$ całej posyłki	
	6	Zgodność deklaracji wywozu z pozwoleniem	
	7	w ilości	Wzięte próbki
	8	posłano do	
	9	Numer i znak beczek, względnie kollo, które otwarto celem badania	
	10	numera kollo	Zaladowano pod zamknięciem przestrzeni
	11	numera i znaki wagonów kolei żelaznej albo przestrzeni okrętowej	
	12	jego rodzaj, ilość nałożonych pieczęci i sznurków	Urządowe zamknięcie
	13	w kwocie zarachowano pod	
	14	U w a g a	

U w a g i

o przypadkowych zajściach w czasie przewozu.

Załatwienie.

1. Oddano dnia
 2. Zapisano w notatkowym rejestrze pod porz. Nr.
 3. Wynik urzędowego zbadania co do
 - a) schowków,
 - b) zamknięć,
 - c) ilości piwa,
 - d) stopni cukromierza piwa po wydzieleniu kwasu węglowego przy $+ 14^{\circ}$ Réaumur'a.
 4. Według przyległego certyfikatu rozbioru oznaczono zawartość ekstraktu w zarodkowej brzezce
na
 5. Zwrot podatku za całą posyłkę wynosi zatem włącznie z $6\frac{1}{2}$ procentami zaniku k
. h.
 6. Wykazanie wystąpienia:
 - a) jeżeli urzędową czynność przy wystąpieniu przeprowadza graniczny urząd cłowy:

Posyłka piwa ma wystąpić pod konwojem

dnia

przez posterunek opowiedczy

dnia

wystąpiła dnia

do
 - b) jeżeli urzędową czynność przeprowadza główny urząd cłowy wewnątrz obszaru cłowego pod zamknięciem: Powyższe kolli w wadze netto
przekazano po zamknięciem przestrzeni ładunkowej $\frac{\text{wagonów kolei żelaznej, znak}}{\text{okrętu numer}}$
po nałożeniu pieczęci kartą opowiedczą ddo Nr. celem
wystąpienia przez $\frac{\text{c. k.}}{\text{król. węg.}}$ urząd cłowy w do
 - c. k. główny urząd cłowy dnia
- Posyłka wystąpiła według pamiętnika wystąpienia p. Nr. po odjęciu nienaruszonego zamknięcia do

L. S.

(Podpis.)

N. N.

Weszła

L. S.

N. N.

(Podpis zagranicznego urzędnika.)

Wzór Nr. II
(do dodatku A, l. 3).

Certyfikat rozbioru

co do

pierwotnej zawartości ekstraktu zarodowej brzezki w próbce piwa, którą wzięto z posyłki piwa, przeznaczonej do wywozu za granicę.

I. Wskazówki do sprawdzenia tożsamości.

1. Nazwisko i miejsce zamieszkania posyłającego piwowara:
2. Nazwisko i siedziba urzędu posyłającego:
3. Numer pamiętnika dla wywozu:
4. Oznaczenie gatunku piwa:
5. Urząd, przez który posyłka ma wystąpić a któremu przesłać się ma certyfikat:
6. Ewentualnie dozwolony dodatek alkoholu na jeden hektolitr piwa w litrach:
7. Napis pieczęci na próbnej flasce i potwierdzenie dobrego stanu teje:

II. Wyniki badania.

1. Wygląd, zapach i smak:
2. Ilość stopni cukromierza piwa po wydzieleniu kwasu węglowego przy $+ 14^{\circ}$ R :

3. Zawartość alkoholu w próbce piwa w gramach na jeden litr:

4. Zawartość ekstraktu w próbce piwa w gramach na jeden litr:

5. Zawartość ekstraktu w zarodowej brzezce, to jest w tej brzezce, z której wyrobiono piwo, obliczone według formułki

$$p = \frac{100 (n + 2 \cdot 0665 A)}{100 + 1 \cdot 0665 A}$$

6. Pozorny i rzeczywisty stopień odfermentowania:

7. Znalezione obce dodatki i metoda użyta do ich oznaczenia:

III. Końcowy wywód.

Ze wspomnianych wyżej badań, jakoteż z całej jakości piwa wynika, że piwo, z którego wzięto nadesłaną próbkę, wyrobiono z brzezki (brzezki zarodowej), która miała zawartość ekstraktu.

(Data.)

(Podpis.)

(Pieczęć.)

Instrukcja

o badaniu urzędowych próbek piwa.

1. Wygląd, zapach i smak. To badanie przeprowadza się zmysłami, aby sprawdzić, czy ma się do czynienia w ogóle z zdatnym do użytku piwem.

2. Stopnie cukromierza (zawartości ekstraktu) piwa po wydzieleniu kwasu węglowego. Przez silne wstrząsanie i całkiem słabe ogrzanie wydziela się z piwa kwas węglowy, poczem sprowadza się temperaturę piwa do $+ 14^{\circ}$ R. (= 17.5° C.) i oznacza się jego gęstość, względnie zawartość ekstraktu, jak pod 4 podano.

3. Zawartość alkoholu. Zawartość alkoholu oznacza się zapomocą destylacji 200 cm^3 uwolnionego z kwasu węglowego piwa, mierząc przy $+ 12^{\circ}$ R. Z tego oddestylowuje się dwie trzecie części, dopełnia się destylowaną wodą do 200 cm^3 , miesza się dobrze i oznacza się piknometrem albo wagą Westfala-Rumana ciężar gatunkowy przy $+ 12^{\circ}$ R. Oblicza się ilość alkoholu w gramach dla 100 gr piwa według tablic alkoholowych Haasa przy $+ 12^{\circ}$ R.

4. Zawartość ekstraktu. Ostygłą pozostałość destylacyjną należy dopełnić oddestylowaną wodą do 200 cm^3 , następnie ściśle wymieszać, odcedzić i oznaczyć zawartość ekstraktu piknometrem albo wagą Westfala-Rumana przy $+ 14^{\circ}$ R, używając tablic c. k. komisji normalnego cechowania w Wiedniu. Można się posługiwać przy oznaczeniu zawartości także wypróbowanymi urzędowymi cukromierzami.

5. Zawartość ekstraktu w zarodowej brzezce. Zawartość ekstraktu w zarodowej brzezce oznacza się według następującej formułki:

$$p = \frac{100 (n + 2.0665 A)}{100 + 1.0665 A}$$

znaczy zaś

p zawartość ekstraktu w zarodowej brzezce,
 n zawartość ekstraktu }
 A zawartość alkoholu } piwa w procentach ciężarowych.

6. Pozorny stopień odfermentowania oblicza się według formułki:

$$V = \frac{(p - n) 100}{p}$$

a rzeczywisty stopień odfermentowania:

$$V_1 = \frac{(p - n) 100}{p}$$

przy czem znaczy:

p zawartość ekstraktu w zarodowej brzezce,
 n stopnie cukromierza uwolnionego z kwasu węglowego piwa, a
 n rzeczywistą zawartość ekstraktu w piwie.

Tę próbę robi się dla tego, albowiem ze stopnia odfermentowania można często wnioskować, czy się ma do czynienia z normalnem piwem albo nie.

7. Obce dodatki. Te oznaczyć należy stosownie do okoliczności według odpowiednich ku temu, naukowo uzasadnionych metod. Metodę badania należy podać w certyfikacie.

Glicerynę oznaczyć należy według metody E. Borgmanna.

Do badania obcych dodatków, względnie do zupełnego rozbioru piwa (alkohol, wyciąg, cukier, dające się przemienić węglowodany, gliceryna, łączna kwasowość, lotne kwasy, pierwiastki mineralne i badanie mikroskopem) należy tylko wtenczas przystąpić, jeżeli poprzednie badanie (punkt 1 do 6) dało uderzające wyniki, względnie nasunęło wątpliwości, które każą wnioskować, że dodano coś do piwa, co miało sprawić, iż badanie skierowane ku oznaczeniu zawartości ekstraktu w zarodowej brzezce daje większy wynik aniżeli ten, który odpowiada zarodowej brzezce.